UKRAINIAN NEWS
only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
monton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708
ETURN REQUESTED
Річна передплата в Канаді — $5.00
креме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

КВІТНЯ 1971
22
Число № 16
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIII VOL. XLIII
APRIL 22, 1971

ЄГИПЕТ ПЛАТИТЬ ГРУБО СОВЄТАМ

1967 р. СССР доста- Єгиптові військового ромислового устатку- на загальну суму 4.5 рдів долярів. За ті всі ви Єгипет не платить том, бо його не має, зними сирівцями та исловими виробами. одержати належну вартість за свої дос- СССР вдержує в Є- чимало своїх фахів- які помагають єгиптя- розбудовувати про- овість, а при тому й оть про достави сирів- та промислових виро- до СССР.

ветські інженери по- ють будувати велитен- промислові фабрики, тські агрономи стара- я піднести єгипетське не господарство неда- лібійського кордону тові інженери перево- верчення за новими елами нафтової ропи, ителі реформують єги- ьке шкільництво на со- ький зразок. Єгипет олі стає, якщо вже не оветським протектора-

едалеко Каїру советсь- інженери стараються ви- истати належно підвод- зера, щоб наводнити ти акрів пустині та пере- ити їх в родючі землі. 1955 р. СССР допоміг птові збудувати понад промислових закладів. третини єгипетської овни, що є найбільшим портовим товаром Єги- , йде до СССР та советських сателітів. Крім того, СССР купує в Єгипті, оливу, черевики, жіночі торбинки, холодильники і т. д. Всі товари, виготовлені відповідно до советської міри, під наглядом советських фахівців, у фабриках, що їх помагали будувати советські інженери.

До того СССР використовує частинно й важке фінансове положення Єгипту. В 1962 р. Єгипет обнизив вартість своєї валюти на 20%, наслідком чого всі товари подорожчали на 20%. Але СССР купує всі товари по давній ціні, що була перед девалюацією.

Єгиптяни не дуже приятелюють з СССР. Комуністична партія в Єгипті є й дальше нелегальною. Єгиптяни воліли б співпрацювати з ЗДА та західними державами, але їхня залежність від СССР надто велика. Зрештою, ЗДА не хочуть продавати Єгиптові зброї, хоч американські банки дали Єгиптові чималі кредити, а й торгівля між Єгиптом і ЗДА постійно зростає.

Поки Єгипет є на воєнній стопі з Ізраїлем, він навряд чи зможе звільнитися від советської „опіки".

Поляки не дозволяють відкрити церкви

Українці в Перемишлі та Ярославі старалися про відкриття церков, що їх позамикали поляки. Як місцева влада відмовила проханню українців, ті звернулися до центральних властей у Варшаві. Але й там дали відмовну відповідь, бо «греко-католики не зареєстровані. Наперед треба провести реєстрацію греко-католиків та зібрати відповідну суму грошей на віднову церков».

В час різдвяних свят зібрано кілька тисяч підписів та більшу суму грошей на віднову церков. Списки відвезено до Варшави, але покищо невідомо, чи дадуть дозвіл на відкриття церков.

Церква в Ярославі досить знищена. Дах протікає, вітражі повибивані, але мури в доброму стані й церкву легко направити. Польський уряд давніше хотів перемінити церкву на музей, але досі того не зроблено. Якщо б уряд не дозволив відкрити церков, то українці в Перемишлі та Ярославі плянують зібрати відповідні фонди й перемінити обидві церкви на музеї.

Тому що українців в обох місцевостях не багато, до того вони не заможні, комітет відбудови церков сподівається грошової допомоги від заморської еміграції.

СОВЄТИ ПОГРОЖУЮТЬ ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ

СССР та Польща підписали з Західною Німеччиною договір про співпрацю. Одначе досі західнонімецький парлямент не затвердив тих договорів. Німці зволікають, бо хочуть дійти до порозуміння в справі Берліну та Східної Німеччини. СССР тих справ тепер не хоче розв'язувати, бо хоче задержати їх на пізніше.

Секретар советської комуністичної партії Л. Брежнєв погрожує, що якщо Німеччина не затвердить підписаних договорів, то може бути приготована на дальшу „холодну війну".

ТОРГИ В „СЕЙФВЕЙ" ЗРОСТАЮТЬ

У минулому році всі крамниці „Сейфвей" продали товарів на загальну суму 761,847,264 дол. В 1969 р. продано товарів лише на 645.2 мільйони долярів.

Компанія „Сейфвей" має в Канаді 340 харчових крамниць, головно в середній та західній Канаді. Окрім того має 40 крамниць в Англії, 10 в Західній Німеччині та 27 в Австралії.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ЧЕМПІОН у грі столового тенніса Даль Лі, родом з Кореї, не поїхав на змагання до комуністичного Китаю, бо є противником комунізму.

В АЛБЕРТІ БУДЕ ПРИМУСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АВТОМОБІЛІВ

Албертський міністер шляхів Г. Тейлор подав легіслятурі на затвердження проект закону, що на його основі всі власники авт у Алберті мусітимуть мати забезпечення автомобілів від випадку та від пошкодження інших автомобілів чи осіб. Т. зв. «зелені квитки», що, за оплатою 20.00 дол., давали власникові автомобіля провінційне відшкодування за пошкодження інших автомобілів чи осіб, перестануть видавати. На будуче при кожній реєстрації авта власник мусить пред'явити посвідку асекураційної компанії, що має забезпечення.

ОБЛЕГШУЮТЬ ЗАКОН ПРО НАПИТКИ

Албертській легіслятурі подано до затвердження проект зміни закону про продаж алькогольних напитків. Якщо новий закон буде ухвалений, то на калгарській «стемпід» можна буде продавати пиво, а малі ресторани зможуть продавати пиво та вино, навіть без окремої кімнати для напитків, як цього вимагає теперішній закон.

ЗДА МАЮТЬ СВОЇХ ШПИГУНІВ У СССР

Директор американської розвідчої агенції Сі-Ай-Ей Р. Гелмс сказав, що Сі-Ай-Ей має «деяку кількість своїх агентів на важних становищах у СССР». Ті агенти советські громадяни, що займаються відповідальні становища в советських урядах. Гелмс сказав, що, завдяки інформаціям вищезгаданих агентів та світлин розвідчих літаків У-2, ЗДА були дуже докладно поінформовані про советські ракетні бази на Кубі в 1962 р. Гелмс не згадував по імені нікого, але він, певно, мав на думці високого советського урядника Ігоря Пеньковського, якого в 1963 р. більшевики розстріляли за зраду військових таємниць.

Завдяки советським інформаторам ЗДА знають, чи те, що говорить советський уряд у справі замирення на Близькому Сході, у справі В'єтнаму, у справі роззброєнь, є правдиве, чи лише замилюванням очей. Тому ЗДА певні, що якщо вони договоряться з СССР у справі зменшення зброєнь, то завдяки агентам Сі-Ай-Ей вони завжди зможуть перевірити, чи і наскільки СССР додержує умови.

СОВЄТСЬКІ РОЗВІДЧІ САТЕЛІТИ НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ

В березні ц. .р. над Ізраїлем, Ліваном та Туреччиною літали советські розвідчі сателіти, які фотографували територію тих країн. Деякі сателіти перебували в повітрі протягом двох тижнів двічі перелітаючи над територією згаданих країн. Припускають, що світлини, виготовлені розвідчими сателітами, советські військовики зберігають для пізнішого користування.

Чистка між совєтськими комуністами

ЧИ КІНЕЦЬ ЗБІРНОГО ПРОВОДУ?

Пересунення в Ц.К.

У Москві з великим шумом закінчився 24-ий з'їзд советської комуністичної партії, що в ньому брало участь 4,963 делеґатів з усіх областей СССР. Між багатьома постановами та обіцянками, що їх почули учасники з'їзду, чи ненайважнішою була постанова про переведення чистки серед членів советської комуністичної партії. Тепер у партії є бл. 14 і пів мільйона членів, що становить прибл. 6% всього населення СССР. Досі з партії викидали лише тих членів, що поповнили якісь грубі надужиття або вчинили якийсь злочин. І то партійцям часто обходилися такі промахи дешево.

Тепер секретар центрального комітету комуністичної партії СССР Л. Брежнєв заявив, що в найближчому часі всім членам дадуть нові партійні виказки. При тому деякі члени виказок не дістануть, тобто перестануть вони бути членами партії. Брежнєв подав як причину усунення, що «деякі члени партії, деколи навіть на високих становищах, надуживають своєї приналежности до комуністичної партії».

Здається, що чистка в комуністичній партії має ще й інше завдання. В минулому, після уступлення Н. Хрущова, говорили, що СССР кермує колеґіяльне керівництво. Йшлося тут головно про Брежнєва та прем'єра А. Косиґіна. На минулому з'їзді Брежнєв висунувся на чоло центрального комітету партії, на другому місці опинився президент Н. Підгорний, а Косиґін опинився на третьому місці. В часі конгресу советське радіо та телевізія передавали промову Брежнєва двічі, а з промови Косиґіна передано лише деякі частини. Теж порядок, в якому вичислювано членів центрального комітету, виявив, що прихильників Брежнєва вичислювано на перших місцях.

На конгресі збільшено число членів центрального комітету партії з 11 до 15 осіб. В члени центрального комітету попав м. ін. теж голова ради міністрів УРСР В. Щербицький. Уважають, що Щербицький та інші нові члени комітету є також прихильники Брежнєва. Отже, Брежнєв поволі відсуває усіх інших комуністичних провідників, забезпечуючи собі передове місце, як це було за Хрущова чи Сталіна. Мабуть, і чистка в комуністичній партії буде переводиться в тому напрямі, щоб відсунути від впливу та влади невигідних Брежнєву комуністів на різних становищах.

Для населення обіцянки

Про черґову п'ятирічку говорив на конґресі прем'єр А. Косиґін. Його промова була націхована обіцянками та надіями на кращу будучність. М. ін., Косиґін заповів, що уряд буде виплачувати родинні додатки для тих, що заробляють менше, як 55 долярів місячно. Одначе той плян не увійде в життя перед 1974. Теоретично з тих допомог мало б користати 34 мільйони советських громадян. Одначе вже тепер заповідають, що до прибутків советських громадян будуть вчислювати теж дарове медичне обезпечення та безплатне навчання дітей. Тоді, очевидно, кількість осіб, управнених до одержання допомоги, значно зменшиться.

Косиґін приобіцяв для 75% советських родин телевізор, пральну машину, та холодільник, але аж при кінці п'ятирічки, тобто під кінець 1975 р.

Дальшою обіцянкою Косиґіна було збільшення речей щоденного вжитку. Те все має прийти з більшої видатности праці советських промислових робітників. Тепер советські робітники по фабриках виробляють приблизно половину того, що виробляють в таких самих фабриках американські робітники. Чи за п'ять років советські робітники збільшать так свою видатність праці, що зможуть виробити двічі більше товарів щоденного вжитку, можна сумніватися.

Для з'єднання робітників, яких є у СССР бл. 90 мільйонів, Косиґін приобіцяв підвишку заробітної платні на 5%, доплату за нічну працю та підвишку робітничих пенсій. Але одночасно виступив гостро проти спроб нормування виробництва фабрик відповідно до запотребування населення. Вся продукція має бути плянована центральною владою. Загал советських непартійних господарських фахівців уважає, що якраз центральне плянування виробництва є найбільшою перешкодою в зрості советського виробництва.

З приманивих обіцянок советського прем'єра навряд чи скористають багато советських громадян. Але пропаґандисти матимуть претекст підганяти робітників до більш видатної праці, а загалові мешканців говоритимуть про добродійства, які їх ждуть при кінці п'ятирічки.

АМЕРИКАНСЬКІ ЖЕРТВИ У В'ЄТНАМІ

Дотеперішні американські видатки на війну в В'єтнам перейшли суму 120 мільярдів долярів.

У В'єтнамі згинуло 44,876 американських вояків у боях, а 9,408 в різних випадках. Поранених було 297,258 американських вояків, а пропало в час воєнних дій 1,204 вояки. У полоні в Північному В'єтнамі є 462 американці.

Найбільше вояків у В'єтнамі мали американці в 1969 р., коли там було 543,000 осіб. Під кінець цього року буде у В'єтнамі 184,000 вояків, а при кінці 1972 р. 50,000. Такий плян затвердив президент ЗДА Р. Ніксон, який тепер заповів дальше зменшення американських вояків у В'єтнам.

· Хоч советські політики на *[...]*адавному конґресі комуністичної партії в своїх промовах шукали шляхів порозуміння з китайськими комуністами., китайські комуністи не змінили свого наставлення до СССР. Китайське радіо й далі накидається на СССР, на китайсько-советському кордоні й дальше стоять вояки обох держав, а советсько-китайські переговори застрягли на мертвій точці.

В Італії вибухає вулькан

В південній Італії на Сицилії почав вибухати бл. 11,000 стіп високий вулькан Етна. Вулькан вибухав звичайно що 5-6 років, викидаючи зі себе чимало каміння та лави, й відтак замовкав знову. Тепер вулькан вибухає вже чотири тижні. Потік розтопленого каміння-лави залив простір, одну милю довгий та кількасот стіп широкий. Жертвою лави впала астрономічна обсерваторія, збудована на узбіччі шпилю Етні. Жертв у людях не було, бо мешканці узбіч Етни привикли до вулькану й звичайно втікають униз, як вилькан починає вибухати. Зате вибухи вулькану приманюють чимало туристів з усього світу, які оглядають небуденне явище природи.

ШПИЛЬ ВУЛЬКАНУ ЕТНИ В ІТАЛІЇ. З кратеру вулькану летять вгору камені. Внизу — дослідник підлазить під кратер вулькану.

ФЕДЕРАЦІЯ АРАБСЬКИХ РЕСПУБЛІК

Керівники Єгипту, Сирії та Лібії підписали умову, на основі якої всі ті три держави творитимуть Федерацію республік, тобто союзну арабську державу. Одначе формальний союз трьох згаданих держав увійде в життя щойно після загального голосування населення, що відбудеться 1 вересня ц. р. Після того війська усіх трьох держав будуть тісно співпрацювати, щоб «пімститися на Ізраїлеві за окупацію арабських земель». Започаткувана федерація має бути зав'язком майбутньої федерації всіх арабських країн.

Подібну федерацію створив був єгипетський президент А. Насер, але нічого з неї не вийшло. Чи тепер щось вийде?

Ізраїльський міністер оборони ген. М. Даян сказав, що нова арабська федерація держав зовсім не міняє теперішнього становища в арабсько-ізраїльському спорі.

Короткі вістки

· Три молоді хлопці хотіли примусити малий літак, в якому їхав вінніпезький мейор С. Дзюба, приземлитися поза летовищем у Вінніпезі, але пільот літака переміг молодих терористів і літак осів на летовищі у Вінніпезі, де поліція арештувала молодих напасників.

· Представники Канадської збіжжевої ради відвідали від жовтня 1970 р. 39 країн, шукаючи покупців канадського збіжжя.

· Канадські годівельники худоби починають плекати нову расу худоби. Худоба раси "Чіяніна" походить з Італії, є білої краски й дуже скоро виростає. Однорічні корови чи бички важать бл. 1,100 фунтів.

· Фармерська кредитова корпорація проголосила знижку відсотків на фармерські позички. Нова відсоткова стопа до 30 вересня ц.р. буде 7¾%, на ¾% менше, як досі.

· Канада продала Бразилії 14.7 мільйонів бушлів пшениці ч. 4 за загальну суму 27 мільйонів долярів. Збіжжя має бути доставлене між травнем та вереснем ц.р.

· Канадці минулого року видали бл. півтора мільярда долярів на подорожі за кордон, на 235 мільйонів більше, як закордонні подорожні видали в Канаді.

· Президент ЗДА Р. Ніксон заповів, що він хоче поправити відносини між ЗДА та комуністичним Китаєм та навіть має замір відвідати Китай.

· В Ню Йорку невідомі люди підклали бомбу під консулят Південної Африки, що її уряд обмежує права тубільців-муринів. Члени африканської терористичної організації заявили, що бомбу підклали вони.

· Снігові лявіни в австрійських горах Альпах вбили 9 осіб.

· В 1969 р. було в ЗДА 3.9 мільйонів фарм. Під кінець року було на один мільйон фармів менше. Кожна фарма в ЗДА має пересічно 389 акрів землі.

· В 1970 р. американські фармери дістали з продажу збіжжя та державних доплат 52.4 мільярди дол., але заплатили за управу збіжжя та рослин 39.8 мільярдів дол.

· В минулому році в ЗДА вироблено 583 мільярди цигарок, на 26 мільярди більше, як у 1969 р.

· В французькій харчовій промисловості є 51 закордонних фірм. Між ними є 9 американських компаній.

· Голова міжнародних польотів советської летунської лінії „Аерофлот" заявив, що советський надзвуковий пасажирський літак ТУ-144 буде перевозити пасажирів у СССР в 1972 р., а буде вжитий до перевозу пасажирів до інших країн аж в 1973 р. СССР заповів був давніше, що літак буде вжитий до правильних польотів уже цього року.

· СССР викинув американського науковця, що був там в рямцях наукового обміну, бо він мав «збирати від сіоністів інформації, що очорнювали СССР».

· Деякі советські громадяни, мабуть жиди, хотіли дістатися до американської амбасади в Москві. Советські поліцисти, що сторожать будинку амбасади, їх туди не допустили, деяких ще й побили.

· В Англії незабаром будуть продавати картоплі, очищені з лупини й загорнені в пластикову торбинку. Картоплі будуть заморожені, але будуть мати смак свіжих.

· В малому селі в Мехіко військова частина зустрілася з групою бандитів, що торгували наркотикою маріхуана. Дійшло до бою, в якому згинуло 10 осіб.

· СССР відкликав з Варшави свого амбасадора А. Арістова. Припускають, що це стоїть у зв'язку з минулорічними робітничими заворушеннями в польських портах. Новим амбасадором призначено С. Пілотовича.

· Протягом місяця березня советський уряд видав дозвіл понад 1,000 советським жидам іміґрувати до Ізраїлю, більше, як за увесь 1970 р. Совєти, мабуть не хотіли, щоб жиди робили демонстрації в час недавнього комуністичного з'їзду.

· Американські повітряні лінії підвищують ціни за переліт в ЗДА на 6%, а літом цього року підвищать на дальших 3%.

· ЗДА полегшили приписи відносно відвідин суден з СССР та комуністичних країн. Досі судна мусіли повідомляти 30 днів наперед про свій приїзд до американських портів. Тепер мають зголошувати лише 14 днів наперед. Комуністичні країни облегшили теж приписи відносно відвідин американських суден.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В години смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

ROYALITE

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

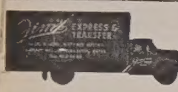

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

Найбільший склад матеріялів для будови та направи ВОДОТЯГІВ та ОГРІВАННЯ в місті

PLUMBING VILLAGE

DO IT YOURSELF PLUMBING & HEATING CENTRE
8025 - 104 St., EDMONTON, Alta. For Service Ph.: 433-3124

Phone 422-2606 Phone 424-2462

MONTGOMERY TIRE SERVICE LTD.
COMPLETE TIRE SERVICE
New and Used Passenger, Farm and Truck Tires
Jerry Montgomery Res. 475-4123
10212 - 96 STREET EDMONTON, ALBERTA

Виконуємо всякого роду цементові роботи. Бейзменти, хідники, їздві ітд.

CEMENT CONTRACTORS — Tel.: 422-1345

С. БОЄЧКО і М. МАДІРОВСЬКИЙ
10742 - 106Street 11829 - 94 Street

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

• Італійська поліція перевела обшуки в домах кільканадцятьох італійських членів крайньо правої, майже фашистівської партії яким закидають, що вони підготовляють переворот, щоб захопити владу в державі.

AUDIOTONE

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ

401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856

В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg. Saskatoon
Phone 242-8656

Дрібні оголошення

• **ПОТРІБНО ШВАЧКИ** до викінчування кожухів, на частинне зайняття. Побажана жінка віком поверх 30 років. Зацікавлених прошу зголошуватися до:
PARIS FUR CO.
10343 - 80 Ave., Edmonton, Alta

—o—

• PARIS FUR CO., 10343 - 80 Ave., EDMONTON, Alberta
Подрібна та гуртова продаж. Нові футра і вживані. Направляємо, перерабляємо, переховуємо на зиму.

—o—

• **ДО ВИНАЙМУ ДІМ** з двома спальнями. Надається найкраще для старшого подружжя.
Зацікавлених просимо телефонувати на 422-1458.
Адреса: 10110 - 96 вул.

—o—

• Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні.
Говоримо по українськи.

WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

—o—

• **НА ПРОДАЖ**
щеплені яблуні (три роди)
J. YACHIMEC, 7211 - 80 Ave., Edmonton
Тел.: 466-0481

—o—

• **УКРАЇНКА ПОШУКУЄ** мужчину до одруження в віці 58-65 років, доброго характеру з власним автомобілем.
Зголошення до "УВістей"
Box: L. P.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350

Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзаминує очі — — Припасовує окуляри

Великдень - 1914 р.

(закінчення з 7 стор.)

го доброго й люде предсказували різні неприємні речі. До того в тому році ще й хлопці підростки почали зводити такі завзяті бої грудками глини, що батьки мусіли їх нераз розділювати, а то були б себе побили до крови...

На сповнення недобрих віщувань не треба було ждати довго. 28 червня всі наші січовики виїхали до Львова на січовий здвиг, що відбувався на площі Сокола Батька. В часі з'їзду впала, як грім з ясного неба, вістка про вбивство австрійського престолонаслідника в Сараєві. Над Австрією зависло марево війни. Січовики свойого здвигу не скінчили й верталися наскорі додому, щоб бути готовими до виїзду на фронт. І пішли. Наші красні хлопці січовики пішли всі до одного воювати за Австрію. З наших січовиків згинуло в боях 25. Окрім них згинуло ще й багато інших хлопців... Війна забрала свої обильні жертви й з нашого бойківського села Лімної... По 1914 р. не було вже таких приємних та веселих Великодних свят, як того пам'ятного 1914 р.

СОВЄТСЬКІ ТРАКТОРИ В ЕДМОНТОНІ

Минулого тижня на господарській виставі в Едмонтоні показано трактори, вироблені в СССР та в Румунії. Ціни на совєтські трактори назагал на одну третину нижчі, як ціни на відповідні трактори канадського чи американського виробництва, але в совєтських тракторах вражає недбале викінчення.

На совєтські трактори є гарантія на 1,200 годин праці. Запасні частини можна дістати в Оквилл, Онт.

Представник совєтської торговельної агенції «Тракторекспорт» сказав, що трактори випробовувано протягом двох й пів року, поки їх випущено на ринок. Фармери цікаво оглядали совєтські трактори, але охочих купувати їх не було багато.

—o—

ЯПОНЦІ КУПУЮТЬ КАНАДСЬКЕ ВУГІЛЛЯ

Керівники японських сталеварень підписали з канадською корпорацією Мек Ентаєр Покрюпайн Майнс умову на доставу бл. 46 мільйонів метричних тонн канадського вугілля протягом 15 років. Японці платитимуть за тонну вугілля 20-22 доляри. За все вугілля вони заплатять кругло один мільярд долярів.

3.5 мільйонів тонн вугілля річно буде доставлено з копалень вугілля в Смокі Рівер, Алберта, що лежить 180 миль на захід від Едмонтону. Достава вугілля розпічнеться щойно в 1974 р.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Shirley Potter Costumes

Винаймаємо для молодої цілий весільний стрій. Весільні сукенки, вельони та прикраси на голову. Теж сукенки для дружок, дівчат, що несуть квіти та для матері молодої.

10130 - 104 Street
EDMONTON, ALTA
Tel.: 429-1556

Lincoln Hotel
COMFORTABLE ROOMS
Dining Lounge & Restaurant
10266 - 102 St., Ph.: 424-6112
Edmonton, Alberta

Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

BROKEN OAT ROLLER SHAFTS

M-F Front Spindle Threads, Broken spindles, Splines, inc. J-D Crankshaft; Heads, Blocks, Axles, Threads, Housings; Lawn Mower crankshafts straightened, Straighten anything! Our jobs stand up!
You name it, we'll fix it for you, save you big money.
SYMONS METALWORKERS
Rocanville, Saskatchewen
Since 1923

S A V E $ $ $ $
JASPER AUTO PARTS
Edmonton
SAVE UP TO 50%
Guaranteet Parts for ALL CARS & TRUCKS
PHONE: 599-6621
Mailing Address:
Box 262, St. Albert, Alta

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

One HOUR "MARTINIZING."
CERTIFIED
THE MOST IN DRY CLEANING
НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЧИЩЕННЯ ОДЯГУ
7931 - 104 Street
Edmonton Tel. 433-5577

ТЕПЕР В ЕДМОНТОНІ ВОНА ОДИНОКА
Midwest Academy
ПРОПОНУЄ ВИШКІЛ У МОДЕРНОМУ ЗВАННІ
KEY PUNCH OPERATOR
Ви можете дістати звання кваліфікованого KEY PUNCH OPERATOR завдяки нашому основному вишколі на наших новітніх машинах в нашій новій школі.
Для провірного іспиту та за порадами телефонуйте: 423-2296
222 Tegler Building,
Edmonton 15, Alberta

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Біо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Біо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

ПОТРІБНО ВАМ ГОТІВКИ?

Принесіть нам ваші квитки для прибуткового податку ("Інком текс") — Т-4, а ми зміняємо їх негайно на готівку.

Q & R INCOME TAX Service
10343 - 97 Street
Edmonton, Alberta
Tel.: 423-1534

SPRING STOCK-UP

One of a homemaker's most important roles is that of planning and preparing nutricious meals for the family. The big specials we are holding this week can give big help with the job!

There are lots of money saving buys all o v e r the store. We've a full selection of health and beauty aids; utensils for preparing and cooking food. There are lots of things you might not expect, such as: camera film, garden supplies and nylons. More kinds of fine foods and beverages than you'll probably ever put on your shopping list. A wide selection of fresh fruits and vegetables; and perfect eating meats.

Come in and stock up on fine foods for delicious meals Stack your shelves with wonderful bargains See how you can Save at Safeway.

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

Не ризикуйте, але асекуруйте!

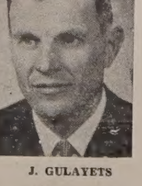

J. GULAYETS
Insurance Mgr.

АСЕКУРАЦІЇ: від вогню • авт і троків • бонди для контракторів • від крадіжі • особиста відповідальність.

Наше завдання — не лише мати багато клієнтів, але теж дати найкращу обслугу!
Переконайтеся про це самі!

Асекурація — то не витрата, а зиск.

STAR AGENCIES (Insurance) Ltd.
Phones: 429-2657 — 422-7218
10018 - 101 A Ave. Edmonton

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

НА СОВЄТСЬКІЙ ТЕРИТОРІЇ

Нав'язуючи до спогадів п. Стадника ще з літа минулого року і новий допис в «УВістях» о. Михайла Шевчука про відвідини в ріднім селі, хочу також поділитися враженнями, які я пережив, коли відвідав совєтський павільон в Осака, минулого року літом.

Грандіозна будова, що домінувала над всією виставкою, не була така доступна для загалу, як, здавалося, повинна б бути. Я дістався туди пополудні одного прегарного дня в серпні 1970 р., наперед відвідавши болгарський павільйон, що містився збоку. В болгарськім павільйоні дівчата були ввічливі і навіть старалися відповідати мені по-українськи, бо так я з ними розмовляв.

Я сказав, що рад би також бачити совєтський павільйон, часу нема, а в черзі стоять японці на яких півтори милі й очікують. Вони сказали, що мені поможуть дістатися туди задніми дверми.

Коли я скінчив оглядати болгарську, до речі, більше ділову, як пропаґандивну виставку, я вийшов другим кінцем. Не було як вертатись назад до входу.

Я стояв віч-на-віч з совєтським павільйоном, а перед ним — черги і японські поліцаї, що тримали порядок. Отже, я порадив собі так, що пішов просто поза поліцію, з пакістанською делеґацією, яка саме навинулася. Делеґати показували свої документи; я пішов сміло вперед.

Ніхто мене вже більше не зачіпав. Я приступив до першої з черги совєтської провідниці і попросив, щоб вказала мені, хто тут з України, бо я хотів би говорити з українцями. Вона зразу відрізала, що «нє панімаю». Але я сказав їй, що розумію по-російськи, отже, й вона також повинна розуміти по-українськи. Відрізала, що вона з Москви. Тоді я сказав: «то навчіться по-українськи». В мент вона стала перекривлятися мені: «ціться, ціться».

Не втрачаючи нервів, я сказав, що така велика союзна республіка, як Україна, з 45-мільйоновим населенням, повинна б мати також тут своїх людей, що говорили б мовою країни, подібно, як по всіх павільйонах діється. Вона тоді сказала вже м'якше, що є експонати з України. Я попросив показати. Ми пішли великими, обширними сходами до вищої залі, і вона показала мені килим з полтавськими взорами, а в ґабльотці за склом — новітню кераміку, дзбани, миски. Замітила, що це з України. Мистець дістав за них першу нагороду.

Я спитав про його ім'я. На жаль, вона не знала.

По дорозі я бачив репродукції старовинних ікон. Та коли став питати, звідки вони, тільки махнула рукою.

Повела мене до просторої залі з книжками і побігла віддати в руки іншого урядника. Той був чемніший. Хоч москаль, слухав мене уважно та показав полиці книжок українською мовою. Я став переглядати і хотів купити, але він замітив, що книжки тільки на показ, а не на продаж. Запитав, чи я чув про «Тічину». Коли я відповів, що так, приніс мені збірку творів Тичини, гарно видану. Це якраз у річницю смерти. Дав мені як дар.

Я попросив, щоб зазначив, що це дар, бож казав, що не продають книжок, а як буду виходити, хтось з їх прислуги міг би думати, що я взяв книжку. Тоді він написав, що дарує книжку від імени павільйону, і я йому красно подякував за культурний дар.

На полицях було чимало книжок з України, та всі вони, як не белетристика, то культурна історія або мистецтво. Жадного видання з технічних чи професійних звань, жадного шкільного підручника, ані підручника історії України. Так і видно, що в Україні діждалися сповнення вчення Драгоманова про націоналізм у формах і способах але про інтернаціональний зміст. І той «націоналізм» дуже обскубаний і приміряний до прокрустового ложа большевизму.

Наука Драгоманова не пішла в ліс. Ось доказ, що кожна творчість має свої наслідки, навіть по десятках літ, понад усі сподівання і понад усі передбачання.

З книгозбірні я пішов дальше і наткнувся на двох молодих урядників, що розмовляли в ракетній залі. Я приступив і запитав їх, чи нема тут кого з України, бо я хотів би з ним розмовляти. Один з молодих людей був чорнявий, ростом нижчий; другий — білявий, вищий. Говорили зі мною тільки по-російськи. Сказали, що є такі, що говорять по-українськи, але не тут.

Коли я замітив, що досі жадного не зустрів, що всі говорять тут тільки по-російськи, а Україна, велика союзна республіка, повинна б на виставці мати тут своїх людей, що говорять по-українськи, нижчий заявив, що в Україні ніхто по-українськи не хоче говорити. Це непотрібне. Всі знають російську мову.

Кожний нарід у світі, — сказав я, — має свою мову і нею говорить, отже, так само в Україні люди повинні говорити по-українськи, адже їх аж сорок п'ять мільйонів. Це неприродне явище, щоб така маса людей не говорила своєю мовою, хоч це роблять всі інші народи, як англійці і французи. Тоді нижчий звернувся до вищого і каже: «Ти з України, балакай»! А той зніяковів, спустив очі і вицідив крізь зуби: «Нєт»!

Я відвернувся й пішов.

Ось мої переживання на совєтській виставці в Осака, короткі, але ядерні.

Я зробив висновок: коли таке тут, то що діється там, в Україні?

Тим, що там ще говорять по-українськи, ми повинні звідси дати всю можливу опіку й поміч, де тільки можливо і коли можливо.

Вінніпеґ о. С. Семчук

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ВИНАЙМАЄМО НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)

12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.

TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street

EDMONTON 16, Alberta

Український вечір в німецькому ресторані!

КОЖНОГО ЧЕТВЕРГА, від 8-ої години вечора в ресторані „Гофбройгавс" будуть подавати українські страви.

Того вечора в ресторані українська оркестра буде приґравати українські мелодії, а ансамбль українського танцю **„КОБЗАР"** буде танцювати українські танці.

Очевидно, що, на бажання, можна буде дістати і всі німецькі та канадські страви, що їх ресторан подає щодня.

HOFBRÄUHAUS

Tel.: 422-1742

10209 - 97 St., Edmonton

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ

З ФАБРИКИ ДО ВАС

ВЕЛИКІ ЗАОЩАДЖЕННЯ НА НОВИХ ВІКНАХ

СТАРЕ НОВЕ

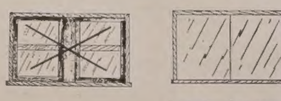

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею.

СТАРЕ НОВЕ

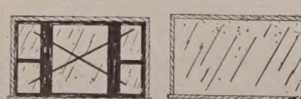

ЗАОЩАДЖУЄТЕ? ДИВІТЬСЯ!

- Ми не пошкоджуємо дерева кругом вікна ні зовні, ні всередині.
- Виймаємо старе і вкладаємо нове вікно у ваші теперішні рямки.

SUPREME WINDOWS LTD.

429-0833 9654 - 106A Ave.

Evening: 476-4594, 482-2511

„ЗБЕРІГАТИ ВЛАСНУ СИЛУ І ВМІЛО ВИКОРИСТОВУВАТИ СЛАБОСТІ ВОРОГА"

(закінчення з 2 стор.)

руть до уваги і не хочуть використовувати тих політичних реалітетів у СССР, які їм дають самі совєтські чинники.

ЗДА, наприклад, принципово відмовляються визнавати міжнароднoправну підметність совєтських національних республік, зокрема Української ССР та Білоруської ССР, які є членами ОН, а американські політики намагаються навіть доказувати, що ці республіки і взагалі національні території в межах СССР — це щось ідентичне з американськими стейтами, а совєтський федеральний устрій подібний до американського.

Для ЗДА у взаєминах зі СССР Л. Добрянський пропонує динамічну політику, яка б:

1. виходила зі становища, що СССР — то не Росія, а імперія, в межах якої находяться нації, яким совєтська конституція формально признає статус суверенних республік;

2. сприяла змаганням цих націй до волі і політичної незалежности;

3. враховувала формальний бік совєтської політичної дійсности, коли мова про структуру СССР, визнаючи совєтські національні республіки за політичні одиниці, з якими можна втримувати безпосередній зв'язок. Це, зокрема, стосується України та Білоруси, які, наприклад, повинні б були бути договірною стороною у міжнародних договорах такого типу, як заборона нуклерної зброї, консулярний договір ЗДА зі СССР тощо,

4. стояла на становищі, що «з американської точки зору нічого священного немає, коли мова про Совєтський Союз», навпаки, виходила з заложення, що ціла совєтська система є повним запереченням духовних цінностей і системи ЗДА, здійснюючи політику, яка б «була спрямована до неросійського націоналізму в СССР»;

5. використовувала концепцію «поневолених націй», зформульовану в законі про «Тиждень поневолених націй», як політичну зброю у поборюванні російського імперіялізму.

У кінцевому розділі Л. Добрянський вказує на необхідність широкої роз'яснювальної роботи серед американського суспільства під кутом і в дусі визначених вище політичних напрямних. Як приклад такої позитивної роз'яснювальної зовнішньої діяльности він наводить Український комітет Америки, з'ясовуючи його політику і проблену досі роботу.

Ліквідація імперії чи мирне співіснування?

У вступі до книжки Л. Добрянського конгресмен Вільям Дж. Брай пише, що позитивом цієї нової публікації є те, що її автор «виразно уточнює, що Американська республіка не потребує ані плакати з радости, ні тремтіти зі страху. Ми потребуємо тільки зберегти нашу власну силу і використати слабості наших ворогів».

Така оцінка і так з'ясована засада, очевидно, правильні. Все таки не можемо не бачити того, що коли йдеться про офіційну політику американську, то вона цілком виразно кладе собі за мету «мирне співіснування» з СССР, а не діяльність, спрямовану на розвал російської імперії шляхом «використання її слабостей». Можна б навіть твердити, що ЗДА насправді заінтересовані у збереженні цієї геополітичної одиниці, якою є нинішня совєтська імперія, включаючи навіть і сателітні держави, при передумові, що ця імперія не намагатиметься просуватися на дальші терени.

Зіставлення головних думок і висновків на тему взаємин з СССР, поданих, у посланні президента Ніксона, і думок та висновків Л. Добрянського ілюструє наявність двох протилежних собі полюсів. На сучасному етапі немає реальних передумов для того, щоб ЗДА могли рішитися на динамічну політику в такому маштабі, який пропонує Добрянський. Це могло б статися тоді тільки, коли б агресія СССР перейшла всі допустимі межі і коли б ЗДА найшлися перед безпосередньою загрозою. Треба сумніватися, чи керівні чинники СССР на такий ризик захочуть іти, належно доцінюючи реальну силу і можливості ЗДА.

Висновок з цього може бути один: політика ЗДА в найближчих роках розвиватиметься по лінії мирного співіснування, і цю лінію скріплюватиме щораз більша загроза з боку комуністичного Китаю, сила і розвиток якого в ніякій мірі сьогодні вже не узалежнені, як це пише Л. Добрянський, від сили СССР.

На це виразно вказує цитована промова президента Ніксона, який виявив бажання не тільки знайти шляхи узгіднення спірних проблем із СССР, але дав досить виразно до зрозуміння, що політика ЗДА щодо комуністичного Китаю теж може грунтовно змінитися по лінії «мирного співіснування».

Маючи на увазі і такі об'єктивні тенденції, і таку настанову американських республіканських і демократичних політичних сил, пропозиції проф. Добрянського можна розглядати як тільки своєрідне побажання.

Це, треба відзначити, прекрасно розуміє й сам автор. Тому він і говорить про потребу широкозакроєної та скріпленої освідомної політичної роботи серед всього американського суспільства.

Тут виникає питання ще одного аспекту, який у книжці Л. Добрянського не знайшов потрібного насвітлення, а який фактично є ідейною базою концепції автора. Маємо на увазі всі ці процеси, які відбуваються на просторах совєтської імперії (включно з російською етнографічною територією) і які своїм вістрям спрямовані проти режиму і системи та проти цілости імперії.

У цьому випадку замітним є те, що речники протирежимного спротиву не розраховують на якусь зовнішню інтервенцію чи пряму допомогу, а свій успіх узалежнюють від власної організованости та мобілізації широких мас довкруги своїх ідей.

На гадку проф. Добрянського, ці процеси не заторкують суті проблеми і не можуть мати вирішального впливу. Він признає, що «чимало ліберальних сил діяло в старій імперії і, без сумніву, такі сили є укриті в сучасній імперії. Але кожний, — пише він, — хто інтелектуально чесний, мусить теж признати, що насправді ці сили мали незначний вплив на офіційну російську політику як у минулому, так і тепер (стор. 78). У своїх міркуваннях проф. Добрянський виходить зі засновку, що „ЗДА — єдина і головна загроза для совєтсько-російського імперіяльного колоніялізму" і що тільки відповідно спрямовувана зовнішня політика ЗДА може передрішити долю СССР, а разом з цим і долю поневолених Росією народів.

Така постанова справи, на нашу думку, дискусійна, тим більше, коли брати до уваги фактичні тенденції американської політики від закінчення другої світової війни, аж також те, як властиво американські політичні кола розуміють національний інтерес ЗДА. Приклад Угорщини, Польщі, Чехо-Словаччини, не говорячи вже про Україну та іншої нації в СССР, має свою вимову і про це не можна забувати.

У такій ситуації тим сильніший наголос треба класти на відповідну політичну діяльність окремих національних організацій по лінії цих напрямних, які реалістично намітив проф. Добрянський, з виразною метою поборювати тенденції до збереження політичного статус кво, коли мова про СССР, а теж поборювати «совєтські міти», яких ефект у ЗДА значний і для справи поневолених Росією народів справді небезпечний.

Недостачі книжки

Треба вказати на деякі недоліки цієї публікації. В першу чергу, на не цілком задовільну організацію матеріялу, у висліді чого є ряд повторювань тих самих справ.

Теж деякі твердження вимагають уточнення. Це стосується, напр., фрази про те, що «французи в оставньому столітті, а німці двічі вже в цьому, програли у титанічній боротьбі з російським імперіялізмом тільки тому, що виявили брак підставового зрозуміння для велетенського значення неросійського націоналізму в імперії» (стор. 2). Таке твердження може стосуватися тільки гітлерівської Німеччини і її війни з СССР, а не французько-російської війни доби Наполеона, чи цісарської Німеччини, яка насправді війну з царською Росією виграла, заключивши Берестейський мир у 1918 році, а програла тільки у війні зі західними альянтами.

Так само не можна твердити, що «найважливішою» причиною провалу режиму Керенського було його намагання «втримати Україну і Кавказ» (стор. 50), бо насправді у конфлікті російських демократичних сил з большевиками вирішальною не була роля неросійських народів, а невміння російської демократії розв'язати соціяльні проблеми. На протязі 1917 року до провалу Керенського, неросійські народи у своїх плянах не виходили за межі федерації.

Щодо Югославії та встановлення там комуністичного режиму Тіта, то це не сталося з допомогою збройних сил СССР (стор. 168). Свою владу Тіто встановив без військової совєтської допомоги, а фактично з допомогою Великої Британії.

Ці та ще деякі недоліки мають для книжки «периферійне» значення і в ніякій мірі не применшують її ваги. Працю слід Добрянського поручати всім, хто цікавиться питанням американської зовнішньої політики, зокрема проблемою американсько-совєтських взаємин. За її допомогою можна вияснити багато помилкових тверджень і поглядів, які поширені і в ЗДА, і в інших західних державах.

Закінчуючи наш огляд ми б хотіли підкреслити, що за своїм змістом і постановкою прблематики ця книжка на часі, а також є позитивним вкладом в українську політичну літературу англійською мовою. Окрему вагу має подана в ній проєкція політичної діяльности УККА, найбільшої української громадської організації за межами України.

д-р М. Сосновський

Вісті з Едмонтону

Книголюби вшановують пам'ять Лесі Українки

Вже шостий рік існує в Едмонтоні Гурток книголюбів, якого завданням є читати та популяризувати українську книжку. Кільканадцять пань, що належать до гуртка, на своїх кожномісячних сходинах обговорили більш як пів сотні книжок, як еміґраційних, так підсовєтських українських авторів.

Книголюби, хоч самі публічних виступів не влаштовують, беруть участь у всіх наукових чи літературних імпрезах Едмонтону і тим самим підтримують товариства, що такі імпрези організують. Тому безпідставним є твердження (яке я мала нагоду чути), нібито книголюби є перешкодою у праці інших організацій.

На своїх квітневих сходинах Гурток книголюбів відмітив сторічний ювілей Лесі Українки. Програми святкування ніхто не укладав наперед, кожна членкиня могла внести до неї, що хотіла, і тому вечірка мала щирий та невимушений характер.

Першою виступила п-і А. Байрак зі змістовним та поетичним словом про поетку, що зразу витворило відповідний настрій. Пані О. Манастирська, М. Дитиняк і О. Градюк читали поему «Грішниця», поділившися ролями, а п-і Дитиняк ще рецитувала вірша Лесі «Ту бі ор нот ту бі». І вірш і поема, відчитані з повним розумінням, зробили помітне враження на слухачок.

Потім голова гуртка М. Кейван перечитала уривки з есею Є. Маланюка про Л. Українку, а п-і С. Климкович — її протестного листа до французьких поетів, що складали похвальні оди московському цареві з нагоди його приїзду до Франції. Закінчив програму виступ п-і О. Стадник, яка говорила про перебування Лесі на Кавказі та про власні враження з відвідин Сурамі, Грузинського містечка, де померла Леся і де тепер є її музей. Після цікавої та свобідної розповіді, яка дуже подобалася слухачкам, вив'язалася жвава гутірка.

У загальному вечірку характерезували скромність, щирість і цілковитий брак будь-якої офіційности. Це можна сказати про атмосферу кожних сходин книголюбів.

Зі стіни дивився на присутніх портрет Лесі, прибраний червоно-чорно тканим рушником з України та китицею полум'яних тульпанів. Про це подбала господиня хати, де відбувалася вечірка, п-і С. Климкович.

На жаль, не було кому подбати, щоб Едмонтон вшанував Лесю Українку 28-го лютого (день, визначений й СКВУ на святкування ювілею поетки) спільним та величавим святом, на яке вона собі вповні заслужила. Хоч як це гарно, що ювілей нашої геніяльної поетки відмічають жіночі організації, все ж у мене є питання: чому тільки жіночі? Не була ж Леся діячкою жіночого руху, а національною поеткою найвищої міри. Її твори є скарбом цілої нації, і я не трачу надії, що Едмонтон, хоч спізнено, таки ще вшанує Лесю спільним святкуванням всіх, не тільки жіночих, організацій.

М. А. Кейван

Великдень у церкві св. Юрія

На Великдень Преосвященний Владика Ніл у співслуженні митрофорного протоієрея о. М. Сопуляка відправив в церкві св. Юрія архиєрейську св. Літургію. Дияконував парох о. В. Тарнавський, функції церемоніра виконував о. Е. Камінський, до св. Літургії співав чоловічий ансамбль під управою п. М. Свистуна. У великодньому богослуженні взяло понад тисячу вірних участь, багато з них приступили до св. Тайн.

При кінці св. Літургії Преосвященний владика відчитав «Спільне великоднє послання», прислане верховним архиєпископом і кардиналом Йосифом.

По св. Літургії та мируванні відбулося свячення пасок біля церкви. Неділю Пасхи попередили в церкві св. Юрія богослуження Страсного тижня, передовсім Великого четверга та Великої п'ятниці, коли Преосвященний Владика Ніл взяв участь в обряді положення плащаниці.

На Великдень членкині Марійської дружини відвідали в шпиталях Едмонтону хворих українців, несучи їм свячене та рідний привіт.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 25 квітня:

о 2:30 попол. в авдиторії школи Пресвятого Серця, 9624 - 108 авеню: концерт для відзначення 100-річчя з дня народження Лесі Українки — старанням СУМ і Об'єднання жінок ЛВУ.

* * *

Субота, 1 травня:

о 7 год. веч. сходини книголюбів у п-і С. Базюк, 12318 - 95А вулиця.

„Зберігати власну силу і вміло використовувати слабості ворога"

НОВА КНИЖКА ЛЕВА ДОБРЯНСЬКОГО «ЗДА І СОВЄТСЬКИЙ МІТ»

U.S.A. and the Soviet Myth by Lev Dobriansky, The Devin-Adair Company, Old Greenwich, Conn., 274 pp. $6.50.

Так склалося, що мені довелося читати найновішу публікацію проф. Лева Добрянського «ЗДА та совєтський міт» безпосередньо після прочитання тексту послання президента Р. Ніксона до Конгресу на тему «Зовнішня політика ЗДА у 1970-х роках: будівництво для миру». Це дало товчок для проведення деяких порівнянь, тим більше, що і в одному і в другому випадку мова про підстави американської зовнішньої політики, центральною проблемою якої є питання взаємовідносин між ЗДА і СССР.

Аналіза і порівняння цих двох, діяметрально протилежних в оцінці та висновках щодо зазначеної проблеми, матеріялів уможливить нам у якийсь мірі сконфронтувати теорію з дійсністю, що для практичних політичних висновків матиме свою вагу.

Що Ніксон пропонує щодо СССР?

У взаєминах ЗДА зі СССР на сучасному етапі існують, на думку американського президента, реальні передумови для того, щоб при добрій волі урядів обох великих держав, враховуючи їхні інтераси, забезпечити у світі тривалий мир, підставою якого був би принцип корисного для обох сторін «мирного співіснування».

«Взаємна повздержність, достосування інтересів і змінена стратегічна ситуація відкривають, говорив президент, справді широкі можливості перед Совєтським Союзом та ЗДА. Хочемо надіятися, що Совєтський Союз визнає, як це робимо ми, що для нашого спільного майбутнього ми найкраще причинимося серйозними переговорами над проблемами, які нас ділять. Ми вийшли з ініціятивою у визначенні аґенди, погодження на яку ґрунтовно змінило б природу наших взаємин».

Ця аґенда, про яку говорив президент Ніксон, це: а) справа обмеження стратегічного нуклеарного зброєння (САЛТ), б) нормалізація берлінського питання в Европі і в) спільні заходи для замирення на Близькому Сході, де «ми визнаємо, що СССР здобув для себе важливі інтереси та вплив» і де «не можна буде досягнути тривалого погодження, поки Совєтський Союз не визнає, що це є в його інтересі».

Цим трьом проблемам на відтинку взаємин ЗДА і СССР підпорядковуються, за словами Ніксона, всі інші, в тому війна у В'єтнамі, не зважаючи на те, що вона створює для ЗДА майже безвиглядну ситуацію та незвичайно ускладнює ситуацію в державі.

У загальному, президент Ніксон, як і його попередники, заступає погляд, що на міжнародній арені вирішальну ролю далі відіграють дві надпотуги: СССР і ЗДА і що узгіднення між ними тих чи інших справ безумовно допровадить до стабілізації відносин у світі та тривалого миру. Американські офіційні чинники вважають, що таке «узгіднення» є в «національному інтересі» СССР, і цим треба пояснювати їхній оптимізм в оцінці сучасного етапу у міжнародних взаєминах, що його Ніксон назвав «добою переговорів, а не добою конфронтацій».

Виходячи з такого засновку, ЗДА фактично погодилися з фактом пенетрації СССР на Близькому Сході, в Африці та в районі Середземного моря та з поширенням і закріпленням там совєтських впливів і з розбудовою стратегічних баз.

Така політика республіканської адміністрації в ЗДА має повне зрозуміння і підтримку опозиційної демократичної партії, лідери якої фактично схильні на ще більші «компроміси» у взаєминах з СССР. Коли вони критикують Ніксона, то не за те, що він поступається Совєтському Союзові, а що поступається замало й заповільно.

Вислів цьому дав недавно відомий демократичний лідер Аверел Гарріман, твердячи, що «з Москвою ми мусимо говорити», бо не тільки в інтересі СССР є усунення загрози для миру у світі і ліквідація існуючих конфліктів в Азії (В'єтнам), на Близькому Сході (арабсько-жидівська війна) і в Европі (Берлін).

До такого висновку А. Гарріман доходить, не зважаючи на те, що, як сам він твердить, «ідеологічний конфлікт між Совєтським Союзом і ЗДА такий глибокий, що загальне погодження не можливе».

Такі є, в дуже загальному нарисі, напрямні американської зовнішньої політики, і практика останньої декади, останніх двох років зокрема, показує, що ніяких засадничих відхилень від цього сподіватися не можна, очевидно, приймаючи, що не заіснує щось такого незвичайного на міжнародній арені, щоб приневолило котрусь зі сторін до радикальних змін у своїй зовнішній політиці.

«Мирне співіснування» має всі вигляди на те, щоб створювати головну підвалину для завнішньої політики обох надпотуг ще на довгі роки і цього не можуть не брати до уваги у плянуванні політики і її здійснюванні всі ті чинники, які не зацікавлені у збереженні статус кво у Східній Европі і які обстоюють у відношенні СССР т.зв. динамічну політику у тому значенні, що вона мала б привести до ліквідації совєтсько-російської імперії.

На протилежному полюсі

Автор книжки «ЗДА та совєтський міт» зі своїми поглядами на питання американсько-совєтських взаємин находиться на цілком протилежних позиціях. Його погляди, у більшій чи меншій мірі, є віддзеркаленням думок і поглядів тих американців, які своїм походженням пов'язані з теренами під контролею Москви, чи тих, які не роблять собі ніяких ілюзій зі справжніх цілей Москви.

Оцінка американської зовнішньої політики, коли мова про відносини з СССР, яку дає проф. Л. Добрянський, гостро неґативна. Добрянський вважає, що на довшу мету така політика матиме для ЗДА катастрофальні наслідки, бо уможливить Совєтському Союзові не тільки перемогти свої внутрішні труднощі, але теж зручним маневруванням поширити свої впливи та поліпшити свої випадові бази у різних частинах земного глобу.

В книжці «ЗДА та совєтський міт» Л. Добрянський не тільки критикує, а теж робить ряд позитивних пропозицій.

Він охоплює цілий вахляр політичних і економічних проблем на відтинку совєтсько-американських взаємин, але провідною ідеєю його книжки є розкрити «міти», поширені між американським суспільством, коли йдеться про СССР і політику Москви, і показати читачеві, як легко можна в наслідок помилкових політичних поглядів і заложень спрямувати всю політику держави на фальшивий шлях.

Ось цих п'ять проблем, які на практиці набрали характеру «мітів», є предметом розгляду Л. Добрянсього:

1. природа СССР та шкідливі тенденції ідентифікувати СССР з Росією;
2. «російська проблема» і як її треба інтерпретувати;
3. головні недомагання американської політики щодо СССР;
4. концепція «Тижня поневолених націй» і її політичне значення;
5. важливість освідомної політичної роботи національних організацій серед американського суспільства і в зв'язках з офіційними чинниками в загальному контексті зовнішньої американської політики.

Зі загальною оцінкою ситуації на відтинку американсько-совєтських взаємин, що її зробив Л. Добрянський, не доводиться сперечатися. Він показує небезпеку для ЗДА з політики, яка спирається не на реалістичній оцінці фактів, а на «мітах», як наприклад, на ототожнюванні СССР з Росією, населення СССР з «російським народом», політичної структури СССР з політичною структурою ЗДА, на орієнтації на загрозу з боку «інтернаціонального комунізму», а не з боку російсько-совєтського імперіяльного колоніялізму тощо.

Л. Добрянський дав стислий нарис розвитку російського імперіялізму, вказуючи на те, що теперішня совєтська система кориниться у кількасотній російській традиції і культурі. Не бачити цього, на що так виразно звертають увагу навіть самі росіяни (Бердяєв, Федотов та інші) — це значить не розуміти спрямування та ідейного підложжя тієї політики, яку здійснює совєтський російський режим на сучасному етапі.

Багато уваги відвів автор для того, щоб з'ясувати демографічну структуру СССР та показати, що йдеться не про «однонаціональну державу» з «національними меншинами», як це вважається на Заході, а про імперію, яка охоплює десятки народів і структурально спирається на системі національних республік, формально з широкими правами включно з міжнародноправною підметністю.

Їх існування та їх ідентичність треба бачити і у власному інтересі розуміти, маючи справу зі совєтським режимом. У цьому контексті автор широко накреслив місце і ролю України, яка з уваги на свій потенціял і геополітичне положення є ключевим тереном для совєтської імперії.

Недомагання американської політики в тому, що вона не хоче бачити гострих протирічностей між теорією і практикою в СССР. Більше того, американські політики у відношенні до СССР не бе-

(закінчення на 3 стор.)

ЗАХАЛЯВНИЙ «УКРАЇНСЬКИЙ ВІСНИК» ІНФОРМУЄ (1)

ЯК ПІДГОТОВЛЯЛИ СУД НАД ВАЛЕНТИНОМ МОРОЗОМ?

У листопаді закритий совєтський суд засудив Валентина Мороза на дев'ять років ув'язнення. За вістками, що їх одержав балтіморський „Смолоскип" (Українська інформаційна служба), Мороза засудили на п'ять років тюрми, чотири роки таборів суворого режиму і п'ять років виселення поза межі України.

У третьому випуску захалявного «Українського вісника» (жовтень 1970), напередодні суду над Морозом, появилася стаття «Готують розправу над Валентином Морозом», яка приносить численні подрібні вістки.

Подаємо передрук:

1 червня 1970 року в Івано - Франківську кагебісти знову заарештували українського громадського діяча, історика і публіциста Валентина Мороза. Ім'я Валентина Мороза відоме українській громадськості, тому тільки коротко нагадаємо про його життьовий шлях.

Народився Валентин Якович Мороз 15 квітня 1936 року в Горохівському районі на Волині у селянській родині. Після школи навчався на історичному факультеті Львівського університету. Скінчивши університет, спочатку вчителював у рідному районі, а потім викладав історію у Луцькому та Івано-Франківському педагогічних інститутах. Готував кандидатську дисертацію про революційну боротьбу пролетаріяту і селянства Західної України проти польської буржуазної влади.

1-го вересня 1965 року Валентин Мороз був заарештований в Івано - Франківську і відправлений для слідства у Луцьк. Йому інкримінували „антирадянську пропаганду й агітацію з метою підриву чи ослаблення радянської влади" (ст. 62, ч. 1. КК УРСР) за читання і розповсюдження самвидавівських статтей і закордонних видань (книги І. Кошелівця „Сучасна література в УРСР", статтей „З приводу процесу над Погружальським", „Відповідь матері В. Симоненка" й інш.).

Дезорієнтований несподіваним арештом і методами слідства, В. Мороз підтверджував свідчення ряду осіб і частково визнавав наявність у своїх діях складу злочину. Але поглядів своїх він не зрікався і на суді в Луцьку в січні 1966 року (суд був відкритий) їх обстоював.

Був засуджений на чотири роки позбавлення волі в таборах суворого режиму і відправлений у Мордовію. В ув'язненні активно протестував проти свого засудження і проти дій тюремників, і за це його неодноразово карали. Тому В. Мороз пробув у табірній зоні лише кілька місяців, а решту часу — у закритті по штрафних ізоляторах, „бурах" та тюрмах.

В ув'язненні остаточно склалася система переконань Валентина Мороза. Це відбилося у переданому ним на волю публіцистичному творі „Репортаж із заповідника імени Берії" (датовано 15 квітня 1967 року), який широко розповсюднився в українському і російському „самвидаві".

Восени 1967 року В. Мороза перевели із Володимирської в'язниці до слідчої тюрми республіканського КГБ у Києві, де тримали спочатку як свідка в справі В. Чорновола, а потім як обвинуваченого за виготовлення і розповсюдження „Репортажу..."

В. Мороз повністю бойкотував слідство, яке тривало більше як рік і було закрите на початку 1969 року за недостатністю доказів авторства. В. Мороза відправили назад у Володимирську в'язницю, звідки він і звільнився 1 вересня 1969 року.

Після звільнення аж до нового арешту В. Мороз увесь час був безробітним. Він робив спроби працевлаштуватися (учнем різьбаря, на метеостанцію тощо), але йому чинили перешкоди і дозволяли працювати тільки робітником на будівництві, на що В. Мороз не погодився.

З перших днів перебування на волі В. Мороз активно включився в громадське життя. Він написав три публіцистичні твори („Мойсей і Датан", „Хроніка опору" та „Серед снігів"), у яких торкався гострих питань національного буття і національної етики.

Змістовно й талановито написані статті Валентина Мороза здобули популярність, викликали жваву і не раз гостру полеміку серед української громадськости (найбільше стаття „Серед снігів", написана з приводу заяви І. Дзюби до президії СПУ). Перед арештом В. Мороз почав працювати над великою статтею про національний світогляд Лесі Українки (до сторіччя від дня народження поетеси).

У квітні 1970 року на Пасху (Великдень) у селі Космачі на Гуцульщині щодо В. Мороза була влаштована провокація. За очевидною вказівкою згори представники місцевої влади хотіли заарештувати В. Мороза тільки за те, що він записував біля церкви на магнетофон гаївки, але космачани не допустили арешту.

Як тільки Валентин Мороз повернувся з Гуцульщини, в кімнату пединститутського гуртожитку, де він мешкав із сім'єю, з'явилася група працівників Івано - Франківського управління КГБ (майор Баранов, капітани Пригорницький, Басистий, ст. ляйтенант Остролуцький) і зробили обшук.

Відібрали багато книжок старих видань (усі вони були в кімнаті під час трьох попередніх обшуків — 1965, 1967 і 1968 років, але тоді їх не забрали), листи, записні книжки, зошити з різними виписками і чорновими нотатками (більшість — з періоду ув'язнення, вже перевірені в республіканському КГБ), магнетофонні стрічки з фольклорними записами.

Із самвидавівських матеріялів забрано: виступ Віри Вовк у Києві в Товаристві культурних зв'язків з українцями за кордоном, витяг із статті О. Полторацького „Що таке Остап Вишня", виступ І. Дзюби на вечорі Симоненка в СПУ у січні 1965 року, статтю політв'язня Масютка про літеру „ґ", леґально прислану із Володимирської в'язниці. Із художніх творів забрано машинописи віршів В. Симоненка (переважно передрукованих), І. Драча, Ліни Костенко, І. Калинця, Г. Чубая та ін., дитячі казки Д. Стасів, гумореску невідомого автора „Я бачив Магомета" тощо.

Під час обшуку забрано по одному машинописному примірникові статтей В. Мороза „Хроніка опору" та „Серед снігів", а також ряд приватно переданих В. Морозові листів чи записок від різних осіб, де згадуються його статті.

МІЖ НАМИ КАЖУЧИ

Розмови з Данилком

Приємно поговорити з таким розсудливим, серйозним хлопцем, як малий Данилко. З ним бо, учнем другої кляси, ви можете заторкнути в розмові найповажніші проблеми: віри, молитви, церковної мови, молодости і старости...

— Я думаю, — сказав якось недавно малий філософ, — що ліпше вродитися пізніше, як раніше.

Я погодився з його тезою:

— Розуміється. Хто раніше вродиться — скоріше старіється. І навпаки.

— Я мав на думці не молодість чи старість, а тільки молитву, — відповів Данилко. — Наприклад, мої, старші за мене сестри, — одна в сьомій клясі, друга в дев'ятій, — мусіли два рази вчитися тих самих молитов: спершу церковною мовою, потім — українською, і мали з тим досить багато мороки. Ще й досі часто їм мішається „хліб наш насущний" з „хлібом щоденним", „днесь" із „сьогодні". Я такої проблеми не мав, бо мене в школі зразу вчили молитися українською мовою. Менше науки — менше муки.

— Які молитви знаєш напам'ять?

Малий відрахував на пальцях: — „Отченаш", „Богородице", „Достойно", „Царю небесний"... Котру вам прочитати?

— А як стоять справи з „Вірую?" — ставлю підступне питання.

Хлопчина заклопотано потряс чуприною...

— Справи з „Вірую" стоять погано. До половини ніби знаю, далі забуваюся. Це обов'язково задовга молитва для шкільних дітей мого віку. Мої сестри старші за мене на кілька років і теж не можуть собі з нею порадити. Я взагалі думаю, що й не багато дорослих людей знають її досконало. Моя мама знає і сестра Ореста в нашій клясі знає. Мій тато, напевно, не знає, а отець ігумен, може, знає, а може, й не знає...

— Чому так думаєш? Чому сумніваєшся?

— Бо в церкві, під час богослуження, „Вірую" співає або читає з пам'яті пан Хомишин, дяк, а отець ігумен стоїть і мовчить. Міг би вже навчитися від пана Хомишина за стільки років часу, — не думаєте?..

Ось такі складні питання приходиться розв'язувати в розмові з Данилком. Вражає його зацікавлення молитвою, богослужбою, в той час, коли уява його ровесників майже поголовно зайнята суперменами, астронавтами, космічними кораблями.

Мама й бабуня добачають у цьому палець Божий: може, це в той спосіб проявляється в дитини покликання до духовного стану?..

Як то звичайно буває в таких випадках у наших домах, розмови про покликання потривають так довго, аж поки хлопець не піде до гайскулу. Тоді раптом виявиться, що українська екзильна нація потребує ще одного інженера-електроніка, і про покликання до духовного стану всі забудуть.

Ікер, «Свобода»

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (46)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«З тобою ніяка робота не страшна».

Журилися й розважали себе.

Чуйкевичеві так дивно було. Недавно табор, військова канцелярія, шум, гамір, крик, а нині старий двір, у городі зелень, квітки, він з Мотрею за столом сидить, балакають з собою, вона така добра до нього, ввічлива, щира. Ніби з пекла до раю ускочив.

Чи надовго?

І він зажурився.

«А про батька мого не чув?» — спитала нараз Мотря.

Чуйкевича ніби хтось у болючу рану вразив... Як їй це сказати?..

Відразу, так як воно є, не затаюючи нічого...

Ні, ні! Ще хвилину стрівай. Пощади її. Диви, яка гарна, добра, як можеш біль їй завдавати!

«Про батька мого не чув, питаю тебе».

«Нічого доброго не чув, Мотре».

«Доброго я й не жду. Знаю, що хто цареві в руки попав, тому вже добра не буде, кажи».

Приказувала; спокійна, рішуча, горда, як королева...

(Пощади її, пощади!.. Краще не томи тривожним дожиданням. Правда гірка, але здорова. Кажи!)

«Є така вість, що царський суд признав Василя Леонтієвича ви-ну-ва-тим».

«Його, Іскру й усіх, крім Осіпова».

«Перед царським судом за ним вини нема. Винуватий він перед нашою будучиною. Бач, яка справедливість царська!»

«Це треба їм було знати вперед».

«Тепер запізно».

Чуйкевич глянув на свою дружину. Змінилася. Зів'яла. Деж тая гордість королівська, пурпура уст, сяєво очей, від котрого ясно ставало в хаті?

Припав до неї, потішав.

«Не попадай у розпуку, Мотре. Бог батько, може простить».

«Бог простить, а Україна?»

Цілував її руки.

«А якою ж та карою покарають його? Може, вже й покарали?»

«Ні, Мотре, ще ні. Як я від'їздив з табору, Василь Леонтієвич пробував у Києві. Ще до Білої Церкви не прибув».

«До Білої Церкви його привезуть?»

«До гетьмана? Гетьманові цар карати велить?»

«Мабуть. Василь Леонтієвич гетьмана ґенеральний суддя».

«Щоб більшої нечести завдати і ще більшого жалю. Ох, Іване, Іване!»

Перший раз у життю сама притулилася до нього.

«Мати в запертю...» почала тихо.

«Матері нічого не зроблять».

«Батька скарають»... Жалувалася, як дитина.

Нараз: «А яку кару йому присудили?»

«Знаєш, як цар карає, Мотре».

«Жорстоко».

«У його милосердя нема».

«Може на — горло?»

«Не-зна-ю».

— — — — — — — —

Без крику повалилася на землю.

ВЕЗУТЬ!

Був кінець липня. Жара невиносима. Кругом табору скошені і зжаті поля. Ніде ні одної копи, ані стіжка. Селяни до місяця косили, жали і, що могли захопити, везли додому. Знали, що на полі до рана не простоїть. На те під Борщаківкою табор.

Табор хвилювався. Даний був приказ звивати його і йти на Київ. Та скоро цей приказ відкликали. Козаки не знали чому і, як звичайно в подібних випадках, толкували собі всіляко.

«То йдуть, то вертають, — колотять».

«А тобі що на тім псується? Така тут каша, як і в Києві».

«До Києва нас не пустять. Знов десь на полі поставлять. Хіба може хрести на київських церквах здалеку побачиш».

«Отож то є. Тому мені й байдуже. А ти хвилюєшся, рвеш, як молодий кінь».

«Скучно стояти».

«То сідай».

«З тобою не договоришся».

Козацькі гуртки більшали. Як з муравлиська мурашки, вилазили козаки з курінів і зпід возів. Позіхали від вуха до вуха.

«Кажуть, швед знову москалів побив».

«Ще й як! У містечку Головчині був сильний бій».

«У Головчині?»

«Так».

«А де той Головчин?»

«Там, де шведи москалів побили».

«Ага».

Старі козаки реготалися.

«Дивно, що цар не встоїть проти короля».

«Проти нього, навіть ти не встоїш».

«Дурний!»

Липнева жара до сварки охоту відбирала.

«Багато русских полягло?»

«Я їх не числив».

«Хочеш, щоб я тобі почислив зуби?»

Старші розборонювали малодших. «Тю! Скачуть до себе, як когути. Стрівай, скакатимеш до шведа».

«Ти б волів у гречку?»

«Не в твою».

Побачили сотника, що любив з козаками побалакати. Пристали до нього.

«Ваша милосте, чи правда, що швед знову русских розгромив?»

Сотник покрутив носом. «Так не треба казати. Говориться: русскі дралісь, як льви, но атступілі».

«Ага, атступілі. А хто тим атступленієм командував?»

«Самі найбільші генерали, Шереметєв і Меншіков».

«А цар?»

«Досить з вас, більше нічого не скажу».

І сотник, відганяючись від козаків, як від мух, пробивався у свою полкову канцелярію.

«Чули?»

«Хто не оглух, той чув. Або що?»

«Тепер знаємо, чому гетьман під Київ не йде».

«Чому?»

«Бо не знає, куди швед поверне».

«Влучив, як пальцем бабці в око. Гетьман генерального бунчужного Максимовича з сотнею компанійців по Кочубея післав».

«Така честь?»

«Не честь, а щоб не втік».

«Хто?»

«Дурний! Кочубей і Іскра. Їх мають на горло карать».

«Де?»

«Тут у таборі, тому й не двигнули його».

«Не вірю. Таких старшин, щоб на горло карали!»

«А ти гадаєш, що в них не таке горло, як у тебе?»

«Не вірю!»

«Ведуть, ведуть!» — залунало кругом і козаки як мухи обсіли вал, що замикав табор від сходу.

«Ведуть!»

«Де?»

«Не бачиш? На київськім шляху. Ось яка курява здіймається, як хмара. А в ній, як блискавки у хмарі, компанійців шаблі».

«Наголо, аж страшно. Такі пани і під топір голови покладуть».

«Було, що й королям голови стинали».

«Хто?»

«Люди. Королі людям, а люди королям».

«Ти бачив?»

«У книжках пишуть».

Сурми заграли на збірку.

«Бодай би їм! Навіть глянути не дадуть. Котрий Кочубей, котрий? Кажи!»

«Отсей у повозі направо. Ходи, бо замкнуть на хлібі й на воді, не чуєш? Збірка».

Нерадо спішив усякий на свій майдан, де уставляли сотні, щоб не було тумульту, при в'їзді Кочубея й Іскри у табор. Гетьман не хотів непотрібно своїх колишніх старшин на позорище виставляти. І так мають з себе досить. Перебули вони муки царські.

Майдани лежали здебільшого по другому боці дороги, звідтам, з-поза курінів і шатер не видно було того сумного в'їзду. Хіба який чура вискочив, як горобець зпід стріхи, й роззявив з дива рот.

На переді генеральний бунчужний Максимович на чорному коні. Всі коні підібрані чорні. І компанійці у чорних мазепинках. Половина сотні за Максимовичем перед повозом, друга ззаду. Декілька їздців по боках. Всі з шаблями наголо, ніби не знати яких небезпечних розбишак і везуть. А Кочубей і Іскра, коли б їх навіть пустили, не зайшли б далеко. Ледве живі сидять, скатовані такі. Попідпухали, очей їх не видно. Кочубей насупився, як сич, Іскра злісно дивиться перед себе, втікає від людських очей.

Переїхали табор і повернули наліво, перед канцелярії.

НЕДІЛЯ МИРОНОСИЦЬ

2 травня

ДІЯННЯ СВЯТИХ АПОСТОЛІВ (зач. 16)

У ті ж дні, коли зросло число учеників, повстало нарікання греків проти жидів, що у щоденнім служенні занедбувано їх вдовиці.

І скликали дванадцять громаду учеників і сказали: Не годиться, щоб ми полишили слово Боже й услугували при столах. Пошукайте, отже, брати, сімох мужів із вас доброго свідоцтва, повних Духа і мудрости, котрих поставимо над цим ділом. А ми молитви і служення слова пильнуватимемо.

І подобалася мова усій громаді. І вибрали Стефана, мужа повного віри і Духа Святого, і Филипа, і Прохора і Нікaнора і Тимона і Пармена і Миколая, захожого з Антіохії.

Цих поставили перед очима апостолів, і після молитви вложили на них руки. А слово Господнє росло, і сильно множилося число учеників в Єрусалимі; велике також множество священиків було послушне вірі.

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАРКА (зач. 69)

А як уже настав вечір, бо це була п'ятниця, що перед суботою, прийшов Йосиф з Ариматеї, поважний член Ради, що й сам очікував царства Божого, і сміливо увійшов до Пилата і просив тіла Ісусового.

Пилат здивувався, що вже вмер; і покликавши сотника, спитав його, чи давно помер. А довідавшись від сотника, подарував тіло Йосифові. І, купивши плащаницю і взявши його, обгорнув його плащаницею і положив його у гробі, що був висічений у скелі і привалив камінь до дверей гробу. Марія же Магдалина й Марія Йосіїна дивились, де його похоронили.

Як минула субота, Марія Магдалина і Марія Яковова, та Соломія накупили пахощів, щоб піти й намастити його (Ісуса).

І дуже рано, у перший день тижня, приходять до гробу, як сходило сонце. І говорили між собою: „Хто відкотить нам камінь від дверей гробу?" І заглянувши, побачили, що камінь уже відвалений; був же він дуже великий; увійшовши до гробу, побачили юнака, що сидів праворуч, зодягнений у білу одежу, та й вжахнулись.

Він же каже їм: „Не жахайтесь! Ви шукаєте Ісуса Назарянина розп'ятого. Він воскрес, нема його тут. Ось місце, де положили його. Але йдіть і скажіть учням його й Петрові, що попередить вас у Галилеї; там його побачите, як вам сказано".

І вони, вийшовши хутко, побігли від гробу; бо обняв їх страх і тривога. І нікому нічого не казали, боялись бо.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

25 квітня. Томина неділя

2 травня. Неділя мироносиць, голос 2

9 травня. Неділя розслабленого, голос 3

16 травня. Неділя самарянки, голос 4

23 травня. Неділя сліпородженого, голос 5

27 травня (четвер). Вознесення ГНІХ

30 травня. Неділя Святих Отців, голос 6

Необов'язкові свята: св. Юрія (6 травня), св. Івана Богослова (21 травня).

Григоріянський календар:

25 травня. Неділя мироносиць, голос 2

2 травня. Неділя розслабленого, голос 3

9 травня. Неділя самарянки, голос 4

16 травня. Неділя сліпородженого, голос 5

20 травня (четвер). Вознесення ГНІХ

23 травня. Неділя Святих Отців, голос 6

30 травня. Зшестя Святого Духа

Необ'язкові свята: св. Івана Богослова (8 травня), Понеділок Святого Духа (31 травня).

Богослуження:

КВІТЕНЬ — ТРАВЕНЬ

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
25. — Ґренд Прері 9; Гай Прері 2 попол.
2. травня — Гай Прері 10

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
25. — Єншав 10 рано

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
25. — Смокі Лейк 10:30
2. травня — Радвей, гроби; Елдорена — гроби 5:00 год. попол.

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
25. — Менлі (храм) год. 9:30 Литія; по св. Літургії парастаси на гробах.

о. Ол. Захарієсевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
25. — Голден год. 8:30; Коперник год. 10:30, спільне свячене парафії і Парастаси.

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
25. Томина нед. — Атабаска 10; Бойл 12:30
2. травня — Росінгтон 10

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
25. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10:30

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
25. — Ллойдмінстер 10:30

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
25. — Равндгіл 11 рано

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
25. — Редвотер 10:30
2. травня — Редвотер год. 10

о. К. Станґрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
25. Томина нед. — Спедден. Парастаси год. 1 попол.; парастаси у Сокаль год. 5 попол.
2. травня — Вилна, 1 год попол. Парастаси на цвинтарі

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
25. — Менвіл 10:30
2. травня — Левой 10 рано (парастаси)

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
25. — Дервент 10:00. Свячене. Поминки на цвинтарі Св. Духа 3:00.

САСКАЧЕВАН

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
25. — Калворт 9; Гамболдт 11

о. А. Хорунжий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
25. — Алвена-місто

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
25. Вакав — 9:00, Борщів — 11:00 год.
2. травня — Вакав — 10:00 год. Ст. Дж. 11:30

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.
25. — Вікторія 10 рано

МИ ОБ'ЄДНАНІ ПАТРІЯРШИМ УСТРОЄМ

СПІЛЬНЕ ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ІЄРАРХІВ

«Ми об'єднані патріяршим устроєм, ми, Ваші Владики, організоване духовенство й одушевлені вірні, прямуємо всі новими силами до наміченої мети», кажеться у спільному великодньому посланні ієрархії Української Католицької Церкви, текст якого «УВісті» одержали щойно тепер.

«Ми всіма силами благаємо Воскреслого Христа, щоб удунув нову силу в наших провідників...»

Послання Блаженнішого Йосифа, верховного архиєпископа й митрополита, та ієрархів помісної Української Католицької Церкви має дату: «У Квітну неділю, при храмі святих Сергія й Вакха в Римі 1971 року».

I

Текст послання: «Духовенству й вірним мир і благословення!

«Ввійшовши (до гробу), не знайшли тіла Господа Ісуса... Чого шукаєте живого між мертвими? Його нема тут; Він воскрес» (Лк. 24, 3, 5, 6; Мт. 28, 6; Мк. 16, 6). Яке здивування, але й яка небувала подія! Земля, що, немов одне кладовище, поглитала дотепер покоління за поколіннями, і повертала їх в порох (Буття 3,19), зачала віддавати жертви.

Пустий, порожній гріб! Христос взяв знову своє прославлене тіло — воскрес! Смерть, як наслідок гріха, втратила свою силу: «Смерте, де твоя перемога, де твоє жало?» (1 Кор. 15,55), бо Христос відкупив людський рід від гріхів і від смерти та привернув вічне життя. Він воскрес тілом, а разом з ним воскреснемо й ми на Страшному суді: за праведне, покаянне життя до вічного щастя, а за грішне до вічної кари. Значить, наше життя не кінчається тут на землі, але продовжується по смерті не тільки для душі, але й для тіла.

Ось звідси й наша надія і наша певність і така безмежна втіха й радість! Воскресення потвердило й всю науку Христа (1 Кор. 15,17). «А коли Христос не воскрес, то марна проповідь наша, то марна й віра ваша... Алеж Христос таки справді воскрес із мертвих!» (1 Кор. 15 14, 20).

Здавалось би, що в наслідок виснажень, терпінь і мук, наше тіло пропадає і хилиться безповоротно до гробу. Та ні, вертається знову сила, нове пробудження, новий підйом! І повні віри, радісні великодні Богослуження і невгаваючий гомін дзвонів, свячена пасха, яйце — писанка, галунка й барвінок, все те зміняє захмарений виднокруг Великого посту і Страсного тижня, після усильних молитов, постів, милостинь і жертв для своїх дітей і ближніх, Служб Божих, сповіді й Причастя — на розвиднене небо й проповідь нового життя. Пустіє гріб смерти з її невідлучними товаришами — недугами. Людина стає новою, відродженою, задивлена в ікону воскреслого Христа й заслухана в богослужебні відправи в Його честь.

II

Пустіє символічний гріб! Приходять нові думи, нові пляни, свіжа охота й сила до нових діл. А наше всецерковне і всенародне життя жде й вичікує нетерпеливо, щоб цей гріб, переповнений віковими й смертельними стражданнями наших батьків і дідів, запустів і перемінився в нове прославлене життя.

По всьому світі, по всіх п'ятьох континентах, де б'ється українське серце, з усіх уст і глибин серця грімко лунає воскресна пісня: Христос воскрес! Щороку приходить Великдень і щороку підносить нас і завжди нове приносить. Бо це свято сили й перемоги над гріхом і злом, свято справедливости над неправдою і беззаконністю, тріюмфу святости й щасливої вічности.

Воскрес Христос — воскреснемо й ми, і це воскресення мусило заздалегідь підготовляти в наших душах у земному житті творенням догідних умовин для щасливої небесної вічности. Ми об'єднані усі тою самою Христовою вірою в тій самій і одній Христовій Церкві, тим самим обрядом, злучені, хоч тілесно віддалені безмірними просторами, тою самою національною свідомістю українців, тими самими терпіннями й подвигами минулого і тим самим світлим майбутнім. Ми об'єднані патріяршим устроєм, ми, Ваші Владики, зорганізоване духовенство й одушевлені вірні, прямуємо всі новими силами до наміченої мети. Справді, «у громаді вірних було одно серце й одна душа» (Діяння Апостолів 4, 32).

Все церковне, помісне й всенародне зайняте становище визначає нам напрямні в дальшій праці. Ми мусимо здобути для нашої України свободу віри й прзбутися переслідувань за її визнання та завершення нашого церковного життя.

І оцю великодню радість — весняний духовий похід — звіщаємо Вам, ми, Ваші Владики, у цей дійсно Великий День. Вона повинна воплочуватися в чині й ділі, щоб Воскреслий Христос вніс у Ваші душі відпущення всіх провин і прогріхів, і промахів, вніс погідність і мир Божої благодаті, поєднання з Богом, на що нинішній світ звертає так мало уваги.

Щоб Ваші богослуження, пройняті ревністю і навіяні глибокою побожністю, вимолювали нових сил і помочей. Щоб у Ваших парафіях і громадах поставали нові храми, й народні доми, й школи, й заповнювались вірними, повними посвяти для Христа, Його Церкви й Українського народу. Щоб ми всі, як колись Апостоли, станули вище наших особистих амбіцій і претенсій, образ і понижень, і з становища всецерковної помісности й всенародного добра, найперше зрозуміли наше невідрадне становище і з Воскресенням Христовим спрямували наші свіжі сили в тому напрямі на нашу обновлену діяльність.

III

Ми глибоко переживаємо недолю наших братів в Україні та гаряче молимо Воскреслого Христа, щоб і для них дав нові сили для несення хрестів, судів і безправних арештів, і вони відчули у своїх серцях полегшу й розбудили нову віру в цьому Великодні та стрічали його з піднесеним чолом, бо як усього світу, так і їх терпіння мусять у Бога мати кінець. «Бо Господь не буде без кінця гніватися і ворогувати повік» і «не дасть повік неспокою праведникові» (Пс. 102, 9 і 34, 23). Щоб вони пам'ятали, що хресна дорога кінчається завжди воскресенням.

У наших стражданнях і в нашому горі часом мимоволі вириваються з грудей слова жалю Христа на хресті: «Боже, Боже мій, чому ти мене покинув — Елі, Елі, лама савахтані» (Мт. 27,46).

Не бракує і нам у всенародному горі гризот мироносиць. «Хто відвалить нам камінь від дверей гробу? І споглянувши, побачили, що камінь був відвалений, був бо він дуже великий» (Мк. 16, 3-4).

І проти безбожництва — стоять у повній своїй силі Христові слова: «Бодріться, бо Я переміг світ» (Ио. 16, 33). «Істинно, істинно кажу вам, що плакати будете й ридати, а світ радітиме, ви ж сумні будете, але ваш сум обернеться у радість» (Ио. 16, 20). Бо Христова Церква, до якої належимо, — то безпечний корабель по життєвому морі! В ньому доїдемо до щасливого берега!

Ми усіма силами благаємо Воскреслого Христа, щоб вдунув нову силу в наших провідників на чільних становищах громадського, культурного, політичного життя, в пресі, у виховних установах, щоб вони правильними дорогами провадили нарід, щоб вони шукали високого й ідейного, дійсного добра Церкви й народу (Кол. 3, 1). Бо тоді ми не зникнемо неславно з лиця землі, але, обновлені в цілості життя Українського народу, воскреснемо вже тут до Божого свобідного життя. Бо Христос воскрес, воскреснемо й ми!»

Греки інформують

Синод Грецької православної Церкви визнав за потрібне видавати щомісячний інформаційний бюлетень мовою грецькою, англійською і французькою.

Редактором буде архимандрит Антімос Руссас.

ВІД ВЕЛИКОДНЯ ДО ЗШЕСТЯ

(закінчення з 4 стор.)

через свою смерть на хресті і своє воскресення став для нас правдивим хлібом життя, і є пригадкою на Його містичну присутність серед нас.

Обряд артоса сягає апостольських часів. По вознесенні Ісуса Христа апостоли, на своїх зібраннях, залишали порожнім те місце, де звичайно сидів поміж ними Ісус Христос, та ставили хліб «для Спасителя». По закінченні сходин і по благодарних молитвах підносили артос — хліб та казали: «Христос воскрес». Цей звичай, як своєрідну традицію, понесли зі собою апостоли на терени своєї місійної праці і стали його практикувати разом з своїми учнями.

Той обряд став складовою частиною великодніх обрядів і в такій формі перейшов до наших днів, як дорога пам'ятка, символ Ісуса, посеред апостолів перших християн і серед нас.

Роздроблений у Світлу суботу артос роздається вірним у Томину неділю в час мирування, по Службі Божій.

ПАСКА. Звичай благословлення їжі («брашен») у час Великодня дуже давній серед східних християн, хоч був практикований і посеред деяких народів Латинської Церкви, напр., німців.

Уже 3 правило апостолів та 99 правило Труляньського собору (692) забороняє вносити їжу, головно м'ясо, для благословлення в церкві. Благословлення дозволялось тільки на дворі церкви або, щонайбільше, у притворі. Звідси пішов наш звичай святити паски надворі, кругом церкви.

Цікаво, що справа благословлення їжі в час великодніх свят була предметом жвавої дискусії в Україні в XVI сторіччі і навіть знайшла відгомін у Царгороді. Антіохійський патріярх Йоаким 1586 року, відвідуючи Україну, осудив надто велику пошану чи набожність до пасхальної, благословленої їжі. Так само й царгородський патріярх Єремія, в час перебування в Україні, 1589 року видав окружну грамоту проти цього українського звичаю, підкреслюючи, що «паска — то звичайний, а не святий хліб».

В тому самому часі шість наших владик, на чолі із київським митрополитом М. Рогозою, на соборі в Бересті 1590 року (себто перед Берестейською унією) станули на становищі патріярха Єремії та осудили завелику набожність серед вірних до пасхальної поживи. На цьому самому становищі стануло й Львівське ставропігійське братство. За старий український звичай виступив тільки єпископ Гедеон Балабан, який у своєму Требнику з 1606 р. задержав й надалі молитви благословлення їди в час Великодня. На цю тему вівся доволі довгий спір між Братством і єпископом Балабаном. Остаточно давній звичай пошани до пасхальної поживи залишився в народі незмінним до наших днів.

ТОМИНА НЕДІЛЯ. У неділі П'ятидесятниці, себто Квітної тріоді (по-грецьки Пентекостаріон) є деякі згадки про події із життя Ісуса Христа, в яких окремим способом об'явилося божество, слава й сила Божественного Спасителя. Кожна неділя того періоду є неначе окремий празник у празнику Пасхи. В кожний наступний тиждень по даній неділі чуємо пісні в честь події з життя Ісуса Христа, про яку була згадка в попередню неділю.

Перша по Великодні неділя зветься Томиною, або Антипасхою (неділя проти Пасхи). У християнську давнину ця неділя мала ще іншу назву: Біла неділя. Така назва задержалася досі в латинському обряді як «Домініка ін альбіс». Назва походить від того, що в ту неділю всі ті, що охрестилися у Велику суботу, знімали зі себе білу одежу, яку носили від хрищення ввесь світлий тиждень.

Український нарід називає цю неділю «Провідною», або «Проводами», себто закінченням, завершенням неділі Воскресення.

Томина неділя є окремим празником у собі, тож воскресну службу опускається, а береться тільки службу самої неділі. В саму неділю ввечері служимо Велику вечірню ради великого прокімна. На Утрені, на тижні — «Воскресення Христове», один раз.

У піснях цілого наступного тижня є згадка про подію, на пам'ятку якої ця неділя установлена, себто про появу Воскреслого Христа апостолам без Томи, а потім за тиждень усім із Томою. Христос у своєму милосерді дозволяє ап. Томі діткнутися Його ран і так утверджує його у повній вірі.

Ця поява Христа є утвердженням у вірі теж і нас: «Увірував ти, бо побачив Мене; блаженні ті, що не бачили; а ввірували» (Ів. 20, 29).

Хреста священик бере на «Отпуст» у всі неділі аж до віддання, в Переполовлення. На будні похвально вживати хреста, але тільки тоді, коли є більше людей.

Через всю П'ятидесятницю, як у попразденство Пасхи, й на тижні треба брати «Ізобразительні».

Тропар Томиної неділі: «Хоч запечатаний був гріб, як життя із гробу возсіяв Ти, Христе Боже, і хоч замкнені були двері, ученикам представ єси як воскресення всіх, дух правий через них обновлюючи нам по великій Твоїй милості».

Кондак: «Допитливою десницею життєдайні Твої ребра Тома провірив, Христе Боже, бо хоч замкнені були двері, як Ти увійшов, він з іншими апостолами кликав до Тебе: Господь єси і Бог мій».

Величання: «Величаємо Тебе, Життєдавче Христе, що нас ради зійшов до ада і собою все воскресив».

СМЕРТЬ КАРДИНАЛА

У Римі вмер ірляндський кардинал Майкел Бравн на 83 році життя. На цю пору є 123 кардинали.

РАДІОПЕРЕДАЧІ З ЕДМОНТОНУ

З едмонтонської французької радіостанції Се-Аш-Еф-А щопонеділка і щовівтірка пересилаються півгодинні українські релігійні програми:

26 квітня: проф. М. Лупул про навчання української мови в державних школах;

3 травня: програма БУК;

10 травня: День матері (П відділ „Доброї волі".

Понеділкові радіопрограми о 9-ій годині вечора веде Централя українців-католиків Едмонтонської єпархії; вівтіркові програми о 8:30 вечора — оо. василіяни.

ЕДМОНТОН – ТОРОНТО – КИЇВ

Прямий політ в Україну

люксусовим чартерованим літаком

ТІЛЬКИ 685.00 ДОЛ. З ТОРОНТА. В обі сторони.

ЦІНА ВКЛЮЧАЄ: ПЕРЕВІЗ 66 ФУНТІВ БАГАЖУ, ХАРЧІ, НАПИТКИ, ГОТЕЛІ, ТА ЕКСКУРСІЇ З КИЄВА ДО:
Львова, Тернополя, Чернівців, Сочі, Одеси і Рівного

ВИБИРАЙТЕ СОБІ ДО ВПОДОБИ ДАТУ ВІД'ЇЗДУ

липень: 18-го і 27-го серпень: 4-го, 17-го і 22-го

За ширшими і докладними інформаціями звертайтеся в Едмонтоні до нашого представника

Івана ВОРОБЕЦЬ-КАРПАТСЬКОГО

VICTORIA REAL ESTATE LTD.
10824 - 97 Street, Edmonton, Alberta
Bus.: 422-0770 – PHONES – Res.: 439-6589

Перше українське туристичне бюро в Канаді

„БЛЮР"

МАРКІЯНА КОГУТА

BLOOR TRAVEL AGENCY
1190 Bloor St., West., Toronto, Ontario
Telephone: 535-2135/6

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, граніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

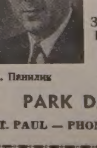

★ найнижча ціна найкраща обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

М. Панилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ✦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ✦ Видає Спілка «Українські вісті» ✦ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ✦ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ✦ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

ДЛЯ ІНФОРМАЦІЇ ЗАМАЛО САМИХ КОМУНІКАТІВ

Після однієї заяви дають заяву другу, за одним комунікатом іде другий... І не в тому біда, що комунікатів останнім часом у нашій пресі досить багато, а в тому, що інформації, точної інформації, маємо дуже мало. А для належної інформації Божого народу в наш час, та ще й у нашому складному становищі, самі комунікати не вистачають.

Де нема вісток, там ходять чутки. Так буває серед людей. Так буває і серед Божого народу, який складається з людей.

НЕДОСТАТНЯ ІНФОРМАЦІЯ. Виникають у нас не тільки прикрі події, а теж не менш прикрі випадки недостатньої інформації, які тільки збільшують замішання. Як не згадати тут недавню заяву філядельфійського митрополита Амвросія, враженого чи ображеного тим, верховний архиєпископ не прийняв його в Римі на розмову у справі нашої патріярхії. Зате папа Павло VI прийняв гостя з Філядельфії.

Канцлер верховного архиєпископа заперечив надруковану заяву філядельфійської митрополичої канцелярії, яка не висловила свого ставлення до спростування з Риму. Митрополит Амвросій, який бажав говорити про патріярхію з Блаженнішим Йосифом, не сказав у своїй заяві, чи говорив він про справу патріяхії з папою Павлом, з яким розмовляв аж півгодини. Не сказав, бо не сказав. Не мусив казати. Але дивно, що ніхто з наших філядельфійських і нюйоркських журналістів не подав ні крихти додаткової інформації. Не можна було нічого більш дізнатися в митрополії чи ніхто й не питав? Не відомо. Маємо офіційну заяву та інформаційну порожнечу.

Ще один приклад, себто ще одна заява без інформації. Три наші владики у ЗДА запевняють, що митрополит Амвросій, хоч восени 1969 року не був на IV архиєпископському синоді, свій додатковий підпис (до прохання створити патріярхію) вислав папі Павлові. Це сталося 15 травня 1970 року. Тепер з великоднього послання наших владик Канади дізнаємось, що вже 10 квітня 1970 року була офіційна відповідь у справі патріярхії. Не знали про це наші владики в ЗДА? Невідомо. Самі вони не кажуть, а працівники газет надто зайняті, щоб ставити зайві запитання.

Ненормальним явищем є також те, що аж через рік офіційно подають нам прикре повідомлення: патріярхії покищо, на жаль, не можна творити. Невже ж не можна було офіційно сказати це вже торік, висловивши водночас свої застереження?

Нам кажуть, що Вселенський архиєрей рад би зробити для нас усе можливе, але не може перебороти завеликого тиску. Тому «ми (за великоднім посланням) повинні здемасковувати й опрокидувати всі форми фальшивої пропаганди, яка старається всюди поширювати ідею, нібито признання повних прав Українській Католицький Церкви противиться інтересам екуменічного руху». Ватиканським центром екуменічного руху є секретаріят християнської єдности, де членами є теж наші визначні ієрархи. Вони, певно, не раз виступали там в оборону прав Української Католицької Церкви. Але чомусь про це глухо. Чому? Не тому, що всі газети закохані в російських екуменістів. Є газети, які радо приймуть вістки від нас, але їх від нас не мають.

ПРАВО НА ІНФОРМАЦІЮ. Народ має право на інформацію. Тим більше таке право має народ Божий. Про справи, що стосуються всіх, про справи приємні і менш приємні треба інформувати всіх. Хто уболіває над тим, що в нас забато замішання, хай у всьому і всюди домагається більше інформацій. Газети, теж церковні газети, не є таблицею, де тільки прибивають офіційні заяви й комунікати.

ТЮРМА ПЕРЕМАЛЬОВАНА ЧИ НЕПЕРЕМАЛЬОВАНА?

Про Советський Союз часто кажуть, що це давня російська тюрма народів, тільки перемальована. Насправді, не дуже вона й перемальована.

На недавньому з'їзді партії Л. Брежнєв сказав, що на цю пору партія має 14 центральних комітетів союзних республік. Советський Союз має 15 республік, але перша й головна республіка, республіка російська, не має окремої партії. Советський Союз зверху має вигляд федерації. Партія, що всім керує, навіть формально ніякого союзу не визнає. Є тільки одна-єдина партія. Т.зв. комуністична партія України — це тільки адміністративна частина.

ВІД 1 ДО 31 ЛИПНЯ В РИМІ

Академічний курс у нашому університеті

В Українському католицькому університеті в Римі від 1 до 31 липня буде академічний курс, організований філософсько-гуманістичним і правничим факультетами.

Ось ці професори, доценти й викладачі вже подали виклади:

єпископ д-р Володимир Маланчук: Вибрані питання з сьогочасної філософії;

нзв. (надзвичайний) професор д-р Ярослав Рудницький: Українська мова і її становище в родині слов'янських мов;

нзв. проф. д-р Константин Біда: св. Кирило й Методій у світлі найновіших студій;

нзв. проф. д-р Василь Лев: Староцерковні літературні пам'ятники;

нзв. проф. д-р Петро Ісаїв: Причини занепаду княжої і козацької держави;

доцент д-р Ігор Соневицький: Золота доба української церковної музики;

о. д-р Іван Тилявський: Найновіша українська література;

о. д-р Іван Музичка: Вибрані питання з педагогіки;

нзв. проф. д-р Богдан Казимира: Головні питання сучасної соціології;

нзв. проф. д-р Юрій Старосольський: Найновіше карне право сучасної доби.

Оплата за курс: 50 ам. долярів. Зголошення слати на адресу: Universita Cattolica Ucraina, Via Boccea 478, 00166 Roma, Italy.

За повідомленням «Вістей з Риму», виклади — чотири години щодня — будуть відбуватися до полудня; у пополудневий час учасники курсу будуть оглядати історичні пам'ятки Риму.

БОГОСЛОВСЬКА НАУКА — ОСНОВА ЦЕРКОВНОГО РОЗВИТКУ

РОЗМОВА З О. ПРОФЕСОРОМ ІВАНОМ ГРИНЬОХОМ

Ми досить добре розбудували наші єпархії й екзархії, але в нас усе ще замало розуміння великої ролі богословської науки, каже один з передових наших богословів, професор Українського католицького університету в Римі о. Іван Гриньох.

Цими днями о. д-р Ів. Гриньох був в Едмонтоні. Він відвідав теж «УВісті», висловлюючи свої думки про різні справи нашого церковного життя. «Я — сказав він — висловлюю тільки свої погляди. Я не є нічиїм речником ні представником».

ТРИ ДІЛЯНКИ. Багатьох наших науковців цікавить рідна церковна історія. Звісно, це потрібне, але потрібна теж богословська наука в точному розумінні слова. До відома нашого загалу часто ходять богословські „новини", себто деякі контроверсійні питання, деколи з посмаком сенсації. Про це пишуть газети, про це можна дізнатися і з телевізії. Але не тут справжній богословський рух. Після II Ватиканського собору на Заході появляється сила-силенна богословської літератури, про що наш загал має тільки загальникове уявлення, якщо взагалі має його.

О. професор Гриньох, який є головою Українського богословського наукового товариства (УБУТ), вказує на три загальні ділянки, де нам треба насамперед слідкувати уважно за тим, що роблять інші, а далі писати й видавати власні студії: (1) загальна богословія, з окремою увагою на богословію християнського Сходу; (2) біблійні студії; (3) літургійні студії.

Наукових працівників у нас небагато, тож не варто «розпорошувати сили», сказав гість. Ми б могли мати більшу і кращу богословську продукцію, якби наші працівники мали більше зв'язків одні з одними, взаємно консультувались і спільно складали пляни.

Членами Українського богословського наукового товариства є деякі священики з Мангольської митрополії, є і деякі православні. «І нам треба творити екуменізм, де тільки можна. Не сподіваймося швидко єдности, але дбаймо про зближення».

«Богословська наука — це певна основа. Де є ця основа, там решта прийде колись», сказав о. Гриньох.

НОВІ ТВОРИ. У Римі, відколи там живе Блаженніший Йосиф, у серії видань нашого університету та в інших серіях появилось бл. 80 публікацій. Яку оцінку дає їм о. професор Гриньох?

«Усі вони корисні», сказав він. «На першому місці я б поклав «Монумента Украіне гісторіка». Це великий збірник історичних документів, опрацьований Божим слугою митрополитом Андрієм та його помічниками. Цей монументальний збірник є «нашим свідоцтвом зрілости», сказав о. Гриньох.

В університетському виданні вийшли зібрані твори Блаженнішого Йосифа. «Не забуваймо, що Блаженніший Йосиф є людиною, що з молодих років присвятила себе тільки богословській науці».

Серед багатьох нових публікацій о. Гриньох дуже доброю уважає книжку німецького автора И. Мадея про патріярхію. Книжка написана французькою мовою.

У видавництві наших студитів вийшла книжка про Л. Фйодорова, вірного співпрацівника митрополита Шептицького. «Книжка про росіянина, та ще й російською мовою... Таке в нас буває рідко», сказав о. Гриньох. «І в цьому окреме значення книжки. Ми уважаємо за нормальне, коли хтось чужий напише про нас; але чому б ми мали писати про чужого, та ще й росіянина?»

У повоєнні роки появилися аж два українські переклади Святого Письма: о. Івана Хоменка (католицький) і митрополита Іларіона Огієнка (православний). «Це безсумнівне досягнення», каже о. Гриньох. Переклад о. Хоменка зроблений безпосередньо з оригінальних текстів, але «інколи здається мені трохи вільним».

Значну заслугу, на думку о. Гриньоха, мають «Записки Чина св. Василія Великого», що до війни виходили у Жовкві (потім у Римі).

На цю пору є в нас два богословські журнали (Богословія» і «Логос»): один друкує дослідницькі статті й матеріяли, другий — більш популярного характеру. Богословські журнали повинні бути або справді наукові, або справді практичні. «Я б, — сказав о. Гриньох, — радо привітав появу окремого священичого журналу, яким до війни була, наприклад, «Нива».

НОВІ ПЕРЕКЛАДИ. Верховний архиєпископ видав уже декілька офіційних богослужбових перекладів українською мовою. Всі радісно привітали впровадження живої рідної мови в церковну богослужбу, проте дехто критикує перекладацьку комісію за деякі недостачі, найбільше за велику кількість архаїзмів.

«Мушу признатися, що я прихильник архаїзмів у богослужбових перекладах», сказав о. проф. Гриньох, який є членом між'єпархіяльної літургічної комісії.

Богослужбовий переклад повинен мати врочистий тон; тому архаїзми в перекладі потрібні. Взагалі справді вдалий переклад мусить бути твором мистецьким, сказав о. Гриньох.

Ми робимо перші спроби, сказав він. Переклад богослужбових текстів вимагає співпраці не тільки мовознавців і літургістів, а також біблістів і богословів.

У Німеччині — сказав гість — працю над новими перекладами молитов спільно ведуть католицькі і протестантські знавці. Було б дуже корисно, якщо б у нас як католики, так православні мали спільний український переклад щоденних молитов. Потім співпрацю можна поширити.

ЗА ЗМІСТ. Чого можемо сподіватися в найближчі роки? Який буде розвиток церковних подій в Україні і поза Україною? «Не бачу підстав для оптимізму, але в християнина не повинно бути песимізму», каже о. Гриньох.

Справа помісности, справа патріярхії — то не тільки справа зовнішньої форми, а передусім змісту. «Всі ми — владики, духовенство, миряни — спільно повинні будувати нашу церковну помісність, наповняючи її змістом».

II Ватиканський собор був несподіванкою для нас, і нам, вихованим за чужими взорами, довелось протягом скорого часу „перевиховуватися" і навіть наново вчитися багато чого. Через це в нас з'являються різні небезпеки, наверх виходять різні недостачі.

Наприклад, на адресу священиків деколи падають обвинувачення, мовляв, миряни більш за них турбуються церковними справами. «Духовенство повинно мати належне розуміння становища і діяти, але виступ священика завжди повинен бути виступом священика». «Стриманість не завжди є боязливістю, а мовчанка деколи також говорить».

У деяких мирян є небезпека, що не так добро Церкви, як патріотизм і політичні надії можуть бути мотивом їхньої дії. Патріярхія є потребою нашої Церкви. Хай люди віруючі моляться і працюють для цього великого діла. «Ніде й ніколи не можна дозволити, що церковні справи велись у формах політики», сказав о. Гриньох.

Всі бажаємо патріярхії. Проте де в кого це бажання почасти випливає і з нерозуміння справи, і з українського індивідуалізму. «Ми, — каже о. Гриньох, — з однієї крайности любимо впадати в другу крайність. Бачачи повне церковне розбиття, мріємо про сильну руку диктатора. Насправді, патріярхія — це автономна організована й гармонійна єдність, а ніяка диктатура».

Не покладаймо завеликої надії на параграфи, навіть церковні параграфи. «Авторитет у Церкві є авторитетом моральним, а самі параграфи його не дадуть. Візьмім для прикладу Україну. Яким великим авторитетом є там наш священик, хоч за ним не стоять ніякі параграфи. Хто з наших священиків по цей бік може рівнятися з ним?»

Слуга Божий митрополит Андій — пригадав о. Гриньох — був у нас загальновизнаним авторитетом, бо «його авторитет мав моральну силу». А де в чому погляди митрополита Андрія виходили далеко поза „загальну опінію", наприклад, його ставлення до росіян і їхньої Церкви. «Він говорив і писав речі також непопулярні. В час війни, бачачи гріх теж серед власного стада, видав послання «Не вбий».

НАШІ ГАЗЕТИ. «Хочете знати мою думку про нашу християнську пресу? Міг би я вказати на деякі винятки, але в загальному моя оцінка зовсім негативна: наша преса, вбога на думку і багата на титули, є суцільним псуттям паперу».

Візьміть першу — ліпшу християнську газету мовою німецькою чи французькою і порівняйте з нашою. Різниця неймовірно велика, каже о. Гриньох.

«У нас часто осуджують підсовєтську пресу як підневільну. Яку ж альтернативу до неї показуємо на практиці ми? Чи є у нас вільна преса?»

Журналісти й публіцисти мусять мати відповідальність і волю; у нас вони, каже о. Гриньох, не мають ні відповідальности, ні волі. В наших газетах люди вгорі „диригують", а люди внизу „пишуть". Наші газети, не тільки церковні, а й інші, на все мають готові рецепти і «втікають від проблематики».

Загальний низький рівень є також наслідком завеликої кількости газет. «Чи нашим єпархіям Канади справді потрібні аж три тижневики? Чому не видавати одну добру газету з окремими єпархіяльними додатками?»

Чи довоєнна наша преса у Львові була краща? Так, каже о. Гриньох. Бували в той час гострі полеміки, але в газетах виступали живі люди й говорили про живі справи.

ТВІР, ЩО Є В ПЛЯНІ. О. д-р Ів. Гриньох, закінчивши богословські студії в Інсбруцькому університеті, спочатку душпастирював у Галичі, звідки 1935 року його покликали до Львова, де навчав у Богословській академії і водночас був душпастирем українського університетського студенства.

Він є автором кількох богословських творів і багатьох статтей в українських і німецьких журналах.

О. Гриньохові — тільки 63 роки, а вигляд у нього ще молодший. Як буде час і змога, то яку книжку він хотів би ще написати? «Бачите, я завжди почував свій обов'язок як українського громадянина, і це забирало в мене багато часу», каже він. «А про книжку вам скажу. Може, її напишу».

Твір, який плянує о. проф. Гриньох, буде про Божу мудрість у творах Слуги Божого Андрія. Нам здається, що про нашого великого митрополита ми вже знаємо все; насправді, його богословські думки і церковні погляди залишилися здебільшого маловідомими, хоч Божий слуга не в одному випереджав західних богословів. Ще й тепер, після II Ватиканського собору, можна багато чого вчитися в нього, каже о. Гриньох.

Прагнучи до християнського зближення й остаточної єдности, наш митрополит указував на зв'язок між єдністю і святістю: де більше святости, там і більше християнської єдности.

Окремою глибиною й оригінальністю відзначаються богословські думки митрополиат Андрія про Божу мудрість, і о. проф. Гриньох рад би дати їх систематичний огляд та аналізу.

М. Стахів відходить

Після 22 років праці в газеті „Народна воля" д-р Матвій Стахів перестав бути головним редактором того часопису. Його наступником є Василь Модрич-Верган, що досі був помічником М. Стахова.

„Народна воля", орган Українського Робітничого Союзу, виходить у Скрентоні, Па.

✦ **Комуністичний Китай** дозволив на в'їзд до Китаю вісьмом американським спортовцям та трьом журналістам. Від 1949 р. це перша група американців, що дістала дозвіл на в'їзд до Китаю.

✦ **До Ізраїлю приїхали** трьома спеціяльними літаками ізраїльської летунської лінії «Ел-Ал» жидівські імігранти з СССР. Уряд СССР дав недавно дозвіл 150 совєтським жидам імігрувати до Ізраїлю.

НАША ЛІТУРГІЯ

Від Великодня до Зшестя Святого Духа

о. Ярослав ФЕДУНИК

З неділею Воскресення Господа нашого Ісуса Христа, або Великодня, починається в церковному календарі окремий період чи цикл сімох неділь, що його завершує неділя Зшестя Святого Духа, або Зелені свята.

Назва „П'ятидесятниця" (п'ятдесятий день) є перекладом грецької назви „Пентекості". Ця назва була вже в дохристиянський час у грекомовних жидів.

В час від Великодня до Зелених свят, згідно з дуже давньою, майже апостольською традицією, що її спеціяльно закріпив Перший вселенський собор у Нікеї (325) каноном 20, забороняється вірним клякати в церкві. Причина цього старохристиянського звичаю подвійна: а) стоянням наглядно маніфестувати факт, що Христос воскрес-устав із гробу; б) нашу віру, що й ми колись, за взором Христа, встанемо тілом і духом до вічного життя.

СВІТЛИЙ ТИЖДЕНЬ. Увесь Світлий тиждень — це властиво, празник Воскресення, це восьмиденна Пасха. З радости світлого воскресення цей тиждень є загальниця. Вся богослужба славить Воскресення Спасителя, навіть похоронні відправи цього тижня мають інший порядок, воскресний. Немає Літургії заупокійної ані багряних риз, тільки світлі, бо радість воскресення перемагає все.

Собор Вселенський VI (Царгородський III, 680-681) в 66 правилі доручає вірним у тому тижні перебувати на богослужбах у церкві, співаючи Псалми, читаючи Св. Письмо, насолоджуючися св. Тайнами і здержуючися від публічних вистав та кінських перегонів.

На Літургії ввесь тиждень, замість «Святий Боже», є «Ви, що в Христа хрестилися». Замість тропаря «Вознесися на небеса», що його тихо проказує священик по «Спаси, Боже», аж до Вознесення говоримо «Христос воскрес» (один раз). Часи, Полуношниця і Повечір'я в тому тижні мають окремий уклад.

Замітним є й те, що кожний день Світлого тижня має свій окремий голос: Великдень — перший, Світлий понеділок — другий, вівторок — третій, середа — четвертий, четвер — п'ятий, п'ятниця — шостий, субота — восьмий.

Царські ворота, що їх відчинено на виставлення плащаниці у Велику п'ятницю, остають відчинені цілий Світлий тиждень. Зачиняються їх аж по Службі Божій у Світлу суботу. Це символ того, що Христос по своїй смерті зійшов до ада, звідки випровадив до неба старозавітних праведників, а своїм воскресенням відкрив нам ворота до раю-неба.

АРТОС. У Світлу суботу, по Літургії, відбувається обряд «роздроблення артоса», що його поблагословлено в час Літургії, на сам Великдень, зараз по заамвонній молитві. Хліб, званий артос, звичайно з іконою Воскресення Христового є символом воскреслого Спасителя, який

(закінчення на 5 стор.)

Прийменник з, зі (зо), із

(З ПИТАНЬ ПРО МИЛОЗВУЧНІСТЬ НАШОЇ МОВИ)

Наша мова, справді милозвучна, не любить збігу голосних і приголосних. Де може, вона їх обминає. Наприклад, ми говоримо та пишемо: він учитель, але — вона вчителька; чоловік і жінка, але — жінка й чоловік і подібне.

Це саме стосується теж до прийменника «з». Пишемо, і поготів говоримо: «з дому», але «зі споду»; «з листа», але «зі Львова»; «з мамою», але «зі (зо) мною» і т.д.

З якогось часу в нас стали писати (кажемо — писати, бо навряд чи хтось так штучно говорить): «листа студента із України», «взяте з спеціяльної літератури», «у зв'язку із підготовою», «вони із собою», «в рівній мірі із трьох» тощо, а то навіть неприємне для вуха та важке для вимови: «із Львова» (всі приклади взяті з нашої преси).

Можна запитати: де ж тут оця милозвучність? Не тільки тут маємо, з одного боку, неприродний нашій мові збіг важких для вимови приголосних («з спеціяльної», «із Львова»), але теж з другого — і такий сам збіг голосних, та й ще однакових (і-і).

Звичайно йдеться тут не про поетичну мову, де бувають різні відхилення («ліценція поетіка»), як «іззаду», «ізранку», «ізвелів» та інше.

Милозвучність нашої мови вимагає, щоб писати, бо природно так і говоримо: «зі спілки», «зі Львова», «зо злости», «зо два» тощо. Адже в нашій мові є тільки «зі споду» (прислівник «зісподу»), «зімняти», «зіпсувати» і т.д., а не — «із споду», «ізмняти» тощо.

Природну милозвучність нашої мови підказує нам приставне «зі». Крім поданих прикладів, можна навести й ще: зіпсувати, зістаріти, зіткнутися, зігнути, зі(зо)мліти та багато інших, а не ізпсувати, ізгнути тощо.

У підручниках української мови сказано, що „із" пишемо після приголосних, якщо наступне слово починається з приголосної (відомий із твору...). Правда, Голоскевич каже писати не „зі сталінцями", але „із сталінцями", що, на наш погляд, суперечить милозвучності та плавності.

Звичайно пишемо «зі» (зо) перед словом, що починається з двох приголосних і перша з них шелесна чи свистова: зо жмені, зі столу, зо шкодою, зі стіни тощо. Теж — зо щастя, бо «щ» — це насправді дві приголосні «шч». Можна теж писати: з жмені, з школи, з столу, але тоді маємо вимову — ж жмені, ш школи, с столу.

Річ ясна, не всюди можна написати перед словом, що починається з двох приголосних, „зі" (зо). Важко вимовити, наприклад — „зі приголосною", „зі творчости" чи подібне. Проф. І. Огієнко в „Українському стилістичному словнику" (1923 р.) каже, що пишемо „зі" там, де колись був між приголосними „ь" чи „ъ", як сънъ — сон, отже — зі сну.

В Галичині писали, та й говорили, колись: зі себе, зі сестрою, зі сином. Таке написання зустрічається навіть у відомого мовознавця В. Сімовича («Кобзар» з його передмовою та примітками, перевиданий у Вінніпезі 1960). Проте прийменника «зі» перед словом, що починається з однієї приголосної, в сучасній літературній мові не пишемо. Треба писати: з собою, з сестрою і т.д.

На нашу думку, сучасне надмірне писання прийменника «із» на невластивому місці — це вплив російської мови. Російська мова має багато слів, що починаються «из», а відповідник йому в українській мові є «з», «ви», «по» тощо, от як: извить — звити, изгнаник-вигнанець, йзвращение-перекручення й безліч інших.

У Шевченка маємо, наприклад: «Встає хмара з-за Лиману, А другая з поля», а не «другая із поля». Кожний, хто має вухо для ритму рідної мови, для її плавности, відчуває неприродність у «другая із поля».

Не вільно заради штучної милозвучности псувати внутрішній ритм мови та її плавність. Для прикладу, Шевченкове «зроблять з лемеша швайку» («Гайдамаки») вимовляємо плавніше, аніж «зроблять із лемеша».

Наші кращі письменники не писали так без розбору й неприродно. Ось кілька прикладів з «Українсько-російського словника» на букву «з» (том II, Київ 1958): «не один з вас родину має» (Л. Українка); «який він з себе», «на смерть з піднятим чолом» (Коцюбинський).

У багатьох випадках цей словник перекладає російське «из» українським «з», як — він з робітників — он из рабочих; родом з Києва — родом из Киева тощо.

У висновку слід відмітити, що прийменника «з», «зі», «зо», «із» треба вживати вміло, не порушуючи внутрішньої гармонії мови та її плавної вимови.

Антін В. Івахнюк

Й. Степа президентом укр. кредитівки

Й. Степа

Дирекція нової Української Едмонтонської Щадничо-кредитової Спілки вибрала своїм президентом п. Й. Степу, а його заступником п. Г. Браткова. Секретарем вибрано п. В. Дженіса.

АСЕКУРАЦІЯ ВІД НАПАДІВ НА ВАШ ДІМ

В минулих тижнях було багато таких випадків, що злодії нападають на доми, грабують, а при тому ломлять двері, нищать хатне урядження, меблі, смарують килими та хатне урядження різними смарами та роблять багато інших шкід.

Для забезпечення від того ми поручаємо комбіновану асекурацію йну полісу "пакедж діл" яка покриває шкоди від вогню, граду, тучі та від взломів до домів від крадіжи й пошкодження хатів та хатного урядження. Оплата за цю асекурацію невисока.

Звертайтеся до нас за інформаціями, а ми їх дамо без зобов'язання.

HAWRYSH AGENCY
10952 - 97 St., Edmonton
Tel.: 429-6566

Літні курси в Саскатуні

Цього літа перший раз у Саскатуні відбудуться українські курси для середньошкільної молоді.

Програма включає:

1. акредитовані курси української мови для студентів 9-ї, 10-ї, 11-ї, та 12-ї кляси.
2. історія українців Канади
3. географія України
4. українська література
5. історія України
6. українські народні танки
7. хоровий спів і гра на бандурі.

В додатку до цеї програми запляновано також навчання в таких мистецько-прикладних ділянках, як: вишивання, різьба, писання писанок, українське кухарство, малярство й художне фотографування.

Для розваги студентів заряджено такі денні зайняття: спортові ігри, плавання, забави, висвітлювання фільмів, екскурсії до музеїв, мистецьких галерей, прогульки до парків, озер та поїздки по історичних піонерських поселеннях.

Душпастирська опіка студентів обох Українських Церков та навчання релігії і церковного співу буде провадитися під наглядом місцевих українських священиків.

Курси будуть викладати професійно кваліфіковані вчителі.

Підготовкою програми займається Рада української школи при допомозі українського Інституту ім. П. Могили.

Курс триватиме 6 тижнів, від 4-го липня до 15-го серпня, 1971 р. Оплата за курс тільки 180.00 дол.: 50.00 дол. за вписи, 130.00 дол. за харчі й мешкання. Для місцевих студентів окрема рата.

За дальшими інформаціями та аплікаційними формами просимо звертатися на слідуючу адресу:

Реченець звороту аплікацій: 12-го травня 1971 р.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з 6 стор.)

старому плащі, в якихось старих, порваних чоботах, що їх вбирав, як годував худобу, чи безроги, одним словом: зовсім не виглядав на власника готелю, але на якогось обірванця. Як його побачили, такого нехлюйного, в бюрі містечка, зараз післали телеграму до Ради для контролі алькогольних напитків, що місто не бажає мати такого готельника. Рада відтягнула дозвіл на продаж пива й уже було по готелі.

Він нарікав відтак на урядників Ради, що вони йому відбрали дозвіл, бо він українець ітд. Але то була неправда, бо по нім купив готель таки наш поселенець, але той знав, як одягнутися. А він через своє недбальство сам собі пошкодив. Не знаю, чи таких випадків було багато. Думаю, що ні, бо наші люди назагал дбають про чистоту та, як десь ідуть між людей, вбираються старанно. Але такий один випадок був. Той чоловік вже більше за готелем не шукав, залишився при своїй крамниці та при своїому вантажному автомобілі.

Був один час, де в Алберті, а певно, що таке було й в інших степових провінціях, майже всі готелі по малих містечках були в руках наших поселенців. Деякі власники готелів у малих містечках почали поволі переходити до більших міст й там купували готелі. М. ін. брати Мандрики, П. Сацьків, І. Козяк та деякі другі попродали готелі по фармах й покупували в Едмонтоні, де їх гарно провадять.

Назагал наші власники готелів і по малих містечках і в Едмонтоні вели себе добре й принесли нам честь. Вони теж давали щедро жертви на церковні та національні цілі й майже не було випадку, щоб наш власник готелю відмовився дати жертву на церковну, парафіяльну, національну, або якусь добродійну ціль, як до нього за тим звернулися. Багато власників готелів допомагало своїми жертвами розбудовувати наше церковне та суспільно, громадське й національне жжиття по різних місцевостях, де жили українські поселенці.

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, John John Toews of 15920 78 Avenue, Edmonton, in the Province of Alberta, Teacher intend to make application to the Provincial Secretary, under the provisions of The Change of Name Act, 1961, for changes of names as follows:

1. for a change of my name to John J. Taves.
2. For a change of my wife's name from Eileen Toews to Eileen Taves.
3. For changes of my children's names from Timothy Karl Toews to Timothy Karl Taves; From Sharon Ruth Toews to Sharon Ruth Taves.

Signature of applicant — legal name in full.

John John Toews.

ОБ'ЄДНАЛИСЯ ТРИ УКРАЇНСЬКІ КРЕДИТІВКИ

Дирекція та контрольна комісія Української Едмонтонської Щадничо-позичкової Спілки: перший ряд: зліва direction: інж. М. Когут, Г. Браткін, Й. Степа, В. Дженіс, О. Жарський; другий ряд: П. Дацків, М. Магус, І. Гулаєць, д-р В. Байрак, Т. Войтів. Нема на світлині: Т. Шаруна і мгр. М. Хом'яка.

Три українські едмонтонські кредитово-ощадні каси об'єдналися в одну спільну кредитівку під назвою: Українська Едмонтонська щадничо-позичкова Спілка. Недавно відбулися загальні збори нової кредитівки, на яких вибрано дирекцію Спілки в такому складі:

Й. Степа — голова, Г. Браткін — заступник, В. Дженіс — секретар, О. Жарський — фінансовий секр., мгр. М. Хом'як, інж. М. Когут, Т. Шарун, П. Дацків і д-р В. Байрак — члени. Контрольна комісія: І. Ґулаєць, В. Ісаїв, Т. Войтів, М. Магус. Кредитовий комітет: П. Саварин, В. Середа, В. Білинський, О. Мулька, Г. Якимечко.

Дирекції всіх трьох кредитовок зробили великий крок вперід, об'єднавшися в одну кредитівку. Але, щоб нова кредитівка могла гарно розвиватися й зростати в силу, треба, щоб українська громада складала свої ощадности в українській кредитівці, а не несла їх до чужих установ. Також ті, що потребують грошей, повинні йти до своєї кредитівки за позичкою, яка дає кращі умовини та нижчі відсотки, як дають чужі позичкові компанії. Прим. кредитівка не обчислює відсотків що пів року, чи що рік, лише той, що пожичає гроші, платить відсотки від позиченої суми.

Великою користю для членів кредитівки є обезпечення ощадностей та позичок, чого не мають інші фінансові установи. Ощадності в кредитівці є обезпечені до висоти $2,000 до 55 року життя на 100%, до 60 року життя на 75%, до 65 року життя на 50% і до 70 року життяна25%.

Усі позички до $10,000 є вповні (100%) обезпечені. Від усіх ощадностей виплачується щороку дивіденда (не менше 6%), яку ухвалюють загальні збори.

Кредитівка має теж термінові ощадности на один і два роки, за які платить заздалегідь устійнені відсотки — за один рік 7%, а за два роки 7.5%.

Як візьмемо до уваги вищезгадані користі, то ясно видно, що варто бути членом української кредитової спілки.

Бюра кредитівки містяться при 9710 - 108 Аве, а урядові години є в середу вечером від год. 7-ої до 9-ої, а в суботу від год. 10-ої ранку до год. 1-ої.

За всякими інформаціями просимо звертатися до головного колектора п. О. Жарського, тел.: 479-2613, або до інших членів дирекції.

Дирекція
Української Едмонтонської Щадничо-позичкової Спілки.

На пресфонд «УВ» склали:

По $20.00: П. Остапчук, Бофало, Н. Ю. ЗДА.

По $5.00: п-і О. Батицька, Едмонтон, п-і П. Олійник, Едмонтон, Р. Березович, Едмонтон, д-р Т. І. Роман, Галт, Онт., С. Павлів, Саскатун, Саск., о. Г. Миколів, Принц Алберт, Саск., о. Т. Прийма, Сотбурі, Онт., Н. Бучинський, Ванкувер, Б. К., М. Грушецький, Едмонтон, Н. Зінько, Лек Ла Биш, Алта.

По $4.00: п-і О. Давд, Тондер Бей Н, Онт.

По $3.75: В. Панчук, Едмонтон.

По $2.00: І. Бумбак, Едмонтон, п-і П. Ґурба, Васетна, Алта., Ю. Ангел, Едмонтон, І. Г. Кубрак, Вегревил, Алта., А. Кіт, Едмонтон, М. Кавич, Мирнам, Алта., п-і М. Клапко, Юниті, Саск., Е. Олексів, Мекей, Алта., З. Бойко, Ванкувер, Б. К., П. Мітенко, Едмонтон, п-і А. Новосядла, Саскатун, Саск., п-і В. Кузик, Геффорд, Саск., М. Равлюк, Саскатун, Саск., п-і М. Козіцька, Елк Пойнт, Алта., В. Семків, Вернон, Б. К., С. Пісьо, Гоп, Б. К., І. Клапітура, Едмонтон, В. Климко, Ричмонд, Б. К., І. Хома, Ріджайна, Саск., Д. Дорош, Едмонтон, І. Балабан, Едмонтон, І. Татчин, Стоні Плейн, Алта.

По $1.50: С. Панич, Едмонтон, п-і С. Скорупська, Едмонтон.

По $1.00: І. Бойко, Едмонтон, Ф. Вангела, Винрд, Саск., п-і А. Нацюк, Менвил, Алта., І. Борух, Едмонтон, І. Хоботюк, Мічем, Саск., К. Друшков, Гаєс, Саск., п-і П. Блок, Вернон, Б. К., п-і А. Палійчук, Едмонтон, п-і Й. Кнігніцька, Саскатун, Саск., В. Болітний, Давфин, Ман., Г. Герґот, Мирнам, Алта., п-і Н. Мартинюк, Норт Бетелфорд, Саск., М. Васілка, Овкбурн, Ман., П. Бицик, Мирнам, Алта., п-і М. Бродер, Ричмонд, Б. К., Д. Костевич, Норт Бетелфорд, Саск., М. Кушнерик, Кемровз, Алта., І. А. Горон, Ту Гилс, Алта., Р. Шеленко, Едмонтон, Ф. Стельмащук, Едмонтон, П. Дуфанець, Джерелтон, Онт., І. Січкарик, Едмонтон, В. Думанський, Бойл, Алта., п-і Е. Воєвода, Едмонтон, А. Комарніцький, Саскатун, Саск., А. Владика, Едмонтон, п-і С. Пристай, Прісвил, Саск., І. Ващишин, Ройкрофт, Алта., А. Кучка, Калгарі Алта., А. Бродзяк, Ст. Павл, Алта., П. Мельник, Вайта, Ман., п-і В. Ковальчук, Льодминстер, Саск., П. Камінський, Калгарі, Алта., П. Барабаш, Едмонтон, І. Берра, Кемлупс, Б. К., Д. Пасіка, Едмонтон, П. Брода, Бойл, Алта., І. Міщанчук, Редвотер, Алта., Д. Кривонішка Вінніпеґ, Ман., п-і К. Ісаїв, Ростерн, Саск., М. Копичин, Евансбурґ, Алта.

По 50 центів: п-і Т. Обиховська, Едмонтон.

Усім шановним жертводавцям і збірщикам щиру подяку складає адміністрація „Українських Вістей".

В маленькому европейському князівстві Ліхтенштайн відбувся плебісцит у справі права жінок брати участь у голосуванні. 1,817 чоловіків було за тим, а 1,897 проти й жінки далі не мають права голосувати.

16 молодих чехів, що виступали проти державної бюрократії, але не проти комунізму, засуджено на кари тюрми від 1-4 років. Всі підсудні сиділи в тюрмі через цілий рік перед процесом.

В Канаді наша міць; Канада - це єдність в різноманітності

Канада, могутня північно-американська країна, стоїть на одному з чільних місць серед народів світу, які займаються експортом. Велич Канади полягає в її неосяжних просторах та величезних природних багатствах. Наша єдність, запорука нашої сили, дозволяє нам упевнено займати належне нам місце в світі, в якому перевага на стороні великих економічних та політичних згуртовань.

Працюймо ж спільно, просякнуті духом взаємної поваги, у цім вільнім краю на славу і велич Канади!

UNITY UNITÉ

З цим посланням звертаються до Вас представники промисловости реклам та оголошень і Ваша Палата Торгівлі.

УВАГА!

НАГОДА ВИГРАТИ ДВА КВИТКИ на переліт до ГАВАЇ!

Відділ БУК Пресвятої Евхаристії в Півн. Едмонтоні

влаштовує

БАЛЬ З НАГОДИ

"Дня матері"

в п'ятницю, 7 травня, 1971

в готелі ЗЕНДС МОТОР
при 12340 Форт Ровд в Едмонтоні

До танцю приграватиме
оркестра В. Чорновола „ЕХО"

Квитки можна набути скорше:
в членів БУК Пресв. Евхаристії і "У Вістей".

ПОВІДОМЛЕННЯ

про відкриття крамниці

Mid Alta DISTRIBUTORS LTD.

Wholesale Distributors for
FARM MACHINERY DEALERS
Retail Sales for

GARDENERS, RANCH, DAIRY & FARM SUPPLIES

В одному місці дістанете все, що вам потрбіне.

Tools, Tool Boxes, Welders, Grinders — Lawn & Garden Tractors & Equipment. Farm Supplies & Implements from Harrow Teeth, Nuts & Bolts to complete Farm Implements.

Parklane Trailers & Supplies

STOP & SHOP AT
Mid Alta DISTRIBUTORS LTD.

DISTRIBUTORS & SALES
Ranch, Dairy & Farm Supplies
9735 - 63rd Avenue
Phone 435-2069 EDMONTON, Alta

Норквей, Саск.: — похорон бл. п. Анни Островерха

В четвер, 4 червня 1970 р. відійшла у вічність, по короткій і важкій недузі, бл. п. Анна Островерха, проживши 80 років свого труднолюбивого життя.

Бл. п. Анна народилася 1890 р. в селі Бурдаківці, пов. Борщів, Західна Україна, в бідній родині Івана й Марії Буртовий. Коли їй було 12 літ, помер її батько. Тому, що вона була найстаршою з дітей в родині, вона мусіла допомагати своїй матері прогодувати шестеро дітей і важко працювати. В 1913 р., за старанням її старшого брата, що вже раніше виїхав був до Канади, вона приїхала до Канади й заїхала до родини, що жила на північ від Йорктону. Там вона стала працювати в фармара.

В 1915 р. вона вийшла заміж за Василя Островерха. Молоде подружжя осіло на фармі в околиці Сван Плейн, Саск., де прожили 40 років. Початки фармування були дуже важкі, бо треба було важко працювати, щоб очистути поле з корчів та каміння та збудувати потрібні будинки. А до того всего не було потрібного гроша на купно найконечніших речей. Як їхні сусіди брали добрі гроші за збіжжя з доброго врожаю, а й ціна на збіжжя була добра, то їх фарма була зорана лиш в малій частині, а кощи вони виробилу більшу частину фарми, то настала повоєнна криза й знова приходилося терпіти недостаток. Але при примірній згоді та щирій праці вони поволі поправили своє господарство.

Попри те вони брали участь у громадському житті та були добрими членами української католицької церкви Вознесення ГНІХ в Сван Плейн, а відтак церкви Пресв. Христового Серця в Норквей, Саск.

В 1955 р. п-во Островерха, за порадою своїх дітей, що розсіяні по всій Канаді, продали своє господарство й осіли в Норквей, Саск., де прожили решту свого життя.

бл. п. Анна Островерха

Їхнє супружжя Бог поблагословув п'ятьма синами та чотирма дочками. Один син і дві дочки помер ли ще малими дітьми. Між живими залишилися: дочка Анастазія Борецька в Ошава, Онт., Павліна Краснюк в Квінел, Бр. К. сини: Никола в Сирей, Бр. К., Еміліян в Торонто, Стефан у Павл Ривер, Бр. К., Йосиф у Делта, Бр. К., а окрім того 19 внуків та правнуків. Покійна залишила теж одну сестру Анастазію в Ванкувер, Бр. К. і трьох братів: Семка у Квинел, Бр. К., Юрій в Йорктон, Саск. і Михайла в Західній Україні. Брат Василь, який колись спровадив був її до Канади, помер 1963 р.

Похорон покійної та заупокійну св. Літургію відслужив о. А. Музика в церкві Пресв. Христового Серця в Норкей, Саск., а тлінні останки покійної зложено поруч її чоловіка Василя, який упокоївся два роки скорше.

З нагоди похорону передано на „Українські Вісті" 7.00 дол. та заплачено кошта виготовлення кліші. За жертву щиро дякуємо, а покійній Анні вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Прибиті глибоким жалем та смутком, по втраті нашої незабутньої мами, бабуні та прабабуні, складаємо щиру подяку Всеч. о. А. Музичці за відслуження похоронних богослужб та заупокійної св. Літургії. Дякуємо також тим усім, зокрема нашим добрим сусідам, що відвідували нашу дорогу покійницю, як була здорова та в часі недуги. Дякуємо співакам за їх спів під час похорону, як теж дякам за відспівання всіх похоронних богослужб. Щиро дякуємо управі парафії та всім тим, що прийшли нам з допомогою в часі похоронів та вможливули нам віддати належно послідну прислугу нашій дорогій покійниці. Вкінці дякуємо всім учасникам похорону за їхню участь. Нехай Милостивий Господь нагородить усім сторицею, а нашу дорогу покійницю прийме до Свого царства.

Діту і внуки

Бюкенан, Саск.: похорон бл. п. А. Литвинець

бл. п. Анна Литвинець

В неділю, 13 грудня 1970 р. відійшла у вічність бл. п. Анна Литвинець, дружина Івана. Покійна померла, по короткий недузі, в шпиталі в Канорі, прийнявши Найсв. Тайни, проживши 81 років.

Бл. п. Анна, з дому Сторожук, походила родом з села Тязів, пов. Станіслав (Тепер Івано Франківськ), Західна Україна. До Канади приїхала враз із зі своїм батьком 1912 р. Вони заїхали до родини Пилипових, що були їхніми знайомими й жили на південь від Рами, Саск., й тут працювали на фармі. В 1914 р. бл. п. Анна вийшла заміж за Івана Литвиниця, що мав свою фарму кілька миль на південь від Бюкенен.

Вінчання відбулося в церкві Кизів (Тязів), давніше Белленден, Саск. П-во Литвинець працювали на своїй фармі аж до 1950 р., коли перейшли жити до Бюкенан, Саск. В обох місцевостях п-во Литвинець були добрими й жертвенними парафіянами.

Про покійну Анну можна спокійно сказати, що вона ніколи не опустила Служби Божої, як була здорова. Часто приступала теж до св. Тайн та брала живу участь у праці парафії. Радо помагала, доки могла, в переведенні всіх парафіяльних імпрез.

Покійна була теж доброю матір'ю й виховала гарно 9-ро дітей — 6 синів та три дочки, а двоє дітей померло в молодому віці. Сьогодні всі діти дорослі й на своїх становищах. Двох синів є вчителями й досі, а дочка, вийшовши заміж, залишила вчителювання.

Бл. п. Анна діждалася 21 внуків та 7 правнуків. Окрім вищезгаданих, бл. п. Анна лишила брата Николая, що живе на північ від Бюкенан, і сестру Параску, що проживає в Вінніпегу.

Похорон покійної відбувся в Бюкенан у вівторок, 15 грудня. Похоронні Богослужби відслнужив о. П. Гардибала. Тлінні останки покійної зложено на парафіяльному цвинтарі в Бюкенан. На похорон прибуло велике число приятетів та знайомих покійної.

Після похорону відбувся в залі Народного Дому поминальний обід, в часі якого переведено збірку на українську пресу, що з неї передано 12.00 дол. на „Українські Вісті".

За жертву щиро дякуємо. А покійній Анні, що відійшла з цього світу після трудящого та повного трудношців життя, нехай Милостивий Господь нагородить щедро своїми ласками. Вічна їй пам'ять.

Приявний

Восетна, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. КАТЕРИНИ КЛЮФАС

бл. п. Катерина Клюфас

У вівторок, 22 грудня 1970 р. упокоїлася в Бозі бл. п. Катерина Клюфас. Покійна Катерина, з дому Грицула, прийшла на світ 1887 р. в Ніновичах, пов. Перемишль, Західна Україна. До Канади приїхала 1911 р. Зразу, через три роки, працювала в Вініпегу, а відтак, після одруження з Васнлем Клюфасом, переїхала до Алберти, де обоє осіли на гомстеді недалеко місцевости Восетна й там прожили до 1950 р. В тому році вони залишили фарму, купили дім в Редватер й там проживали враз із дочкою Анною, аж до смерти покійної Катерини.

Похорон покійної зачався парастасом, що його в Редватер відслужив о. П. Петришин в п'ятницю, 25 грудня. Заупокійну Службу Божу й похорон відслужив о. Т. Гурко в суботу, 26 грудня в Восетній. Він теж сказав пращальне слово.

Покійну оплакують чоловік Василь, дочка-вдова Анна Бойко, син Михайло в Восетній та дочка Марія, зам. Дено в Гінтон.

Після похорону відбувся в парафіяльній залі в Восетній поминальний обід, в часі якого зібрано 14.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щира дякуємо, а покійній Катерині вічна пам'ять.

Т. Гурко

Нипавін. Саск.

ПОХОРОН БЛ. П. ОЛЕНИ ДЕРКАЧ

бл. п. Олена Деркач

В понеділок, 21 грудня 1970 р. упокоїлася в Бозі, по довгій та важкій недузі, бл. п. Олена Деркач, проживши 89 років свого трудолюбивого життя.

Покійна Олена прийшла на світ 7 квітня 1881 р. в селі Ямниця, пов. Станиславів (тепер Івано-Франківск), в родині Івана і Настуні Пяста. В 1900 р. вона вийшла заміж за Савка Деркача. В 1905 р. вона виїхала зі своїм чоловіком та двоїма дітьми Марунею й Донею до Канади. Тут заїхали вони в околицю Йорктон й узяли гомстед у Габард, де їм прийшлося переживати важкі піонерські часи. В 1937 р. вони перейшли жити до Нипавін, де проживали до кінця свого життя.

Покійна Олена була лагідної вдачі, працьовита та запопадна. Вона доклала всіх старань, щоб її діти дістали добре образування та належне релігійне виховання. Була вона щиро прив'язана до своєї прадідної Церкви й була зразковою парафіянкою місцевої української католицької церкви Вознесення, помагала переводити всі парафіяльні імпрези та щедро жертвувала на парафіяльні потреби.

Покійна Олена діждалася численної родини, бо Бог поблагословив її 16-ма діточками, з яких четверо померло малими й вони похоронені в Габард. В Нипавін померли її два сини: Семен 1954 р. та Іван 1956 р.

Покійну оплакують: дочка Марія Боженко в Нипавін, Анна Козунь в Нипавін, Софія Гнилиця — Габард, Варвара Козунь, Стефанія Іляш, Катерина Ґулька, Стефан Деркач — всі Нипавін, Славко Деркач — Саскатун, Антін Деркач — Кинистино, а окрім того два брати: Дмитро та Ілько і три сестри: Анна Юристі, Софія Бойко і Марія Мачух. Покійна діждалася теж 39 внуків, 75 правнуків та 7 пра-правнуків.

Похоронні відправи розпочалися панахидою, що її відслужено в церкві Всіх Святих у вівторок, 22 грудня. Слідуючого дня о. К. Кебеляк відслужив заупокійну св. Літургію та похорон. В часі похорону співав дяк Василь Смиснюк з Саскатуну. Тлінні останки покійної зложено на цвинтарі на фармах поруч церкви Вознесення Господнього.

Після похорону відбувся в парафіяльний залі поминальний обід. З нагоди похорону діти покійної Олени передали 20.00 дол. на пресовий фонд „Українських Вістей". За жертву щиро дякуємо, а покійній Олені вічна пам'ять.

Стефан Деркач

Редвей, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ДМИТРА МУЛИКА

бл. п. Дмитро Мулик

В четвер, 31 грудня 1970 р. відійшов у вічність на 88-ому році життя бл. п. Дмитро Мулик. Покійний прийшов на світ у селі Стібно, пов. Перемишль, Західна Україна. Після відслуження трьох років при австрійській армії, покійний приїхав 1908 р. до Канади до своїх родичів.

Перший раз був одружений із Анною Мелешко, що померла 1940 р. В 1941 р. він одружився з вдовою Анною Леґа, з якою жив 29 років. Вони мали одного сина Михайла, що живе в Редвей і дочку Марію, що живе в Келґари.

Покійний відзначався глибокою вірою та християнськими й громадянськими засадами. Любив свою Церкву й до самої смерти був у ній дяком. Дім покійного був завжди відкритий для священиків, яких він завжди щиро приймав та гостив.

Покійний полишив у глибокому смутку, окрім вищезгаданих, ще дво сестри: п-ю І. Мелешко в Редвей та п-ю К. Сторі в Ванкувер.

Похорон покійного розпочався панахидою, що її в понеділок, 4 січня відслужив місцевий парох о. Т. Гурко. Заупокійну Службу Божу й похорон відслужив о. Гурко в вівторок, 5 січня. Він теж попращав покійного в послідну дорогу. Тлінні останки покійного зложено на парафіяльному цвинтарі.

Після похорону відбувся поминальний обід, під час якого п. В. Бурин зібрав на „Українські Вісті" 14.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійному Дмитрові вічна пам'ять.

о. Т. Гурко

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК

для ваших дітей у юнацькому віці це передплата за цікавий гарний, ілюстрований місячник

ЮНАК

► На бажання висилаємо безкоштовно показове число
YUNAK Magazine
2199 Bloor St., West, Apt. 13
Toronto 9. Ont., Canada

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

НАШІ ВЛАСНИКИ ГОТЕЛІВ

В. ГАВРИШ

Українські поселенці в Канаді зразу працювали лише або на залізниці, або йли на гомстеди й занималися рільництвом. Але згодом вони почали забиратися й до інших звань. М. ін. чимало наших поселенців стало власниками або спільниками готелів. Хочу дещо сказати й про те звання, тимбільше, що я пробував щастя в тому званні, хоч може не з надто великим успіхом.

До купна готелів спонукала наших багатьох власників готелів частинно господарська криза („депресія"), що навістила була Канаду між обома світовими війнами. На фармерські продукти не було покупців, а, як були, то ціни на господарські продукти були такі низькі, що не оплачувалося зовсім вести рільної чи тваринної господарки. Тому деякі фармери почали продавати фарми, за що могли, але які зовсім залишали їх і йшли до міста, де таки троха легше було за якийсь гріш. Дехто з фармерів, продавши фарму, му, купував готель і його провадив. До ведення готелю не потрібно було великого знання.

Власник повинен був бути лише здоровий та сильний, щоб міг завести лад в пиварні, як гості часом попилися й заводили сварку чи навіть бійки. Наші фармери купували готелі зразу лиш по малих містечках, бо там були невеликі готелі й їх можна було купити відносно дешево. Як одному не вистарчало грошей на купно готелю, то він шукав одного або й більше спільників й купували готель до спілки.

Але між спільниками дуже скоро доходило до суперечок та сварок, а деколи справа кінчилася аж в суді. Та в більшости випадків спільники себе сплачували, один залишався в готелі, а другий шукав собі іншого готелю, або іншої спілки.

Дуже важною справою по малих готелях на провінції була справа дозволу на продаж пива („лайсенс"). Щоб його дістати, треба було мати добре ім'я, тобто не бути судово караним. Якщо хтось не був караний, то мусів дістати поруку від п'ятьох людей і тоді Рада для контролі алькогольних напитків („Лікер контрол борд") давав дозвіл без найменшої трудности. Назагал наші власники готелів діставали відносно легко дозвіл на продаж пива й уряд не робив труднощів. Але треба було мати добре ім'я й поруку.

Часом траплялося, що наші люди самі собі завинили й відтак нарікали на уряд. Про такий один випадок я знаю. Один наш поселенець мав у малому містечку крамницю, а до того зарабляв вантажним автомобілем, перевозячи різні речі. Він захотів купити готель у малому містечку в Піс Рівер. Поїхав він туди, договорився про ціну, дав задаток й вніс прохання на дозвіл продавати пиво й його дістав. Тоді поїхав до містечка, щоб представитися війтови („рифові") та місцевій раді. Але він не подумав про те, шоб одягнутися „по людськи", як ішов до уряду. Як працював на фармі, так і поїхав. Неголений, у

(продовження на стор. 7.)

ДРУКАРНЯ „УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"

ВИКОНУЄ:

- фірмові коверти
- фірмові листи
- афіші, летючки
- візитівки, білети
- книжки
- базарові квитки
- брошури
- весільні запрошення

UKRAINIAN NEWS
10967 - 97 St.
Edmonton, Alberta

ELIK'S BOTANIC HERBS

Лікування зелами у виді порошку. НЕ ТРЕБА ВАРИТИ — НІ ЗАНУРЮВАТИ В РІДИНУ. Приготовані реєстрованим аптикарем. Вони принесуть знамениті вислідн. Вони помагають просувати отруйні збиті відходи з системи травлення, діють на печінку і побуджують жовчеві соки, що спричинюють правильне випорожнювання кишок. Вони мабуть, централізують СЕЧОВІ КВАСИ І ВАПНЯНІ СОЛИ, які засмієують невтралізують СЕЧОВІ КВАСИ і спричинюють **тугість, опухнення, болі та хоробливість.**

Без різниці, як ви застарі, або як знеохочені, спробуйте за всяку ціну цього лікування зелами, які принесли полегшу у вище згаданих недугах багатьом терплячим.

Ціни: $2.50 і $3.50

ELIK'S DRUG STORE
Dept. UW
222-20 St. W., Saskatoon,

Виконуємо всякого роду цементові роботи. Бейзменти, хідники, їздні ітд.

CEMENT CONTRACTORS — Tel.: 422-1345

С. БОСЧКО і **М. МАДІРОВСЬКИЙ**
10742 - 106Street **11829 - 94 Street**

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА

MARKET DRUGS LTD.

через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта

Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк

Найбільший склад ветеринарних ліків в Едмонтоні

Що спричинює те, що СІҐРАМ п'ять зірок продається краще, ніж усі інші роди віскі в Канаді?

ВАШ ДОБРИЙ СМАК!

Це легко зрозуміти чому. Прекрасна якість. Приємна на смак, приємна на око, безперечно найкраща якість. До того йде ім'я і якість Сіграму. Доказ? Це також легко.

ПРИЄМНА ВІСКІ!

Seagram's FIVE STAR CANADIAN RYE WHISKY

NATIONAL HOMES LIMITED

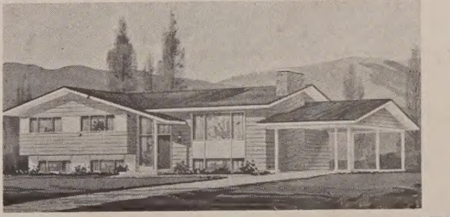

ЧОМУ НІ?

Виберіть собі ваш новий дім у НЕШЕНЕЛ... тоді не треба обмежувати себе відносно розміру, розміщення кімнат та додатків, які ви хотіли б мати в домі. Не треба погоджуватися на заздалегідь збудований дім, що може не відповідати потребам вашої родини... зовсім не потрібно, коли є понад патдесят гарних плянів на доми, збудовані в фабриці НЕШЕНЕЛ відповідно до вашого вибору. Дуже докладно збудовані готові доми із найкращого в печах висушеного матеріялу з Західної Канади, на основі передумано виготовлених плянів, що відповідні для Західної Канади та достосовані до місцевих климатичних умовин.

ПЕРЕВІРТЕ ЯКІСТЬ, ВИБІР, ВАРТІСТЬ ТА ЦІНУ!

Порівнайте вибори НЕШЕНЕЛ із іншими, що є на ринку... з усіми специфікаціями в проспектах про купно ДОМУ З УСІМИ ДОДАТКАМИ В НЕШЕНЕЛ є все подано ясно й просто... факти, цифри й ціни! І до того фінансування купна в НЕШЕНЕЛ є найдогідніше в цілій промисловості.

ЗАКИ КУПИТЕ ЯКУЙНЕБУДЬ ДІМ, ПОДИВІТЬСЯ НА ВЕЛИКИЙ ВИБІР ДОМІВ НЕШЕНЕЛ!

MAIL THIS COUPON NOW

NATIONAL HOMES LIMITED
BOX 245, ABBOTSFORD, B.C.

Alberta Sales Division:
National Engineered Structures Co. Ltd.
818-16th Ave. N.W. Calgary

Please send me details of NATIONAL'S Home Selection

Name ______________________

Address ______________________

______________ Phone ______________